

ด
371.33
๔๖61771

๑๑๑/๒๕๖๑ ๑๕/๑๑/๖๑

การศึกษาสถานภาพเกี่ยวกับการผลิตและการใช้
โสตทัศนวัสดุของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประจำปีการศึกษา

๒๕๑๑

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๒๗ สิงหาคม ๒๕๑๒

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปริญญาโทเรียบร้อยแล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

พ.ท. อภิชาติ นพ. ประธาน

อ. ท. นพ. กรรมการ

พ.ท. นพ. กรรมการ

๒๗ สิงหาคม ๒๕๑๒

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จดวงดงด้วยดี โดยการแนะนำช่วยเหลือของอาจารย์
ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. พัทธ วัชระพลเดช ประธานคณะ-
กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์วินดา นิโคณ และ อาจารย์นิคม หิรัญบุญ
กรรมการที่ปรึกษาซึ่งได้ให้การแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจนตรวจแก้ไขสำนวนภาษาในการ
เขียนปริญญานิพนธ์จนสำเร็จเรียบร้อย ผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านมา
เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณท่านศึกษาธิการจังหวัด ท่านศึกษาธิการอำเภอ พระนครศรีอยุธยา
ท่านนายกเทศมนตรีเมืองพระนครศรีอยุธยา ท่านหัวหน้าหมวดการศึกษาเทศบาลเมือง-
พระนครศรีอยุธยา คุณสมนึก ผดุงทศ คุณเสนาะ สิงห์โตชา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
อย่างดียิ่งในการแจกจ่ายและรวบรวมแบบสอบถาม และขอขอบคุณ ครูใหญ่ ผู้จัดการ-
โรงเรียน และครูผู้สอนระดับประถมศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดีในการสัมภาษณ์
และตอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ประมาณ สะกิมี่ ที่ได้กรุณาให้
หนังสือประกอบการค้นคว้า และขอบคุณ คุณมานิต จิตวิธานกร ซึ่งเป็นผู้มีส่วนช่วยเหลือ
ให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยสมบูรณ์.

นิพนธ์ สุขปรีดี

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	บทนำ	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	๓
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	๔
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	๕
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	๕
	คำนิยามและศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	๖
๒	การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	๗
๓	การดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	๒๔
	การหาแหล่งวิชาการสำหรับการวิจัย.....	๒๔
	วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	๒๕
	การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล.....	๒๗
	การจัดกระทำข้อมูล.....	๒๘
๔	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๑
	การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของกลุ่มประชากร.....	๓๑
	การวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตและการได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์.....	๔๓
	การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการใช้ผลิตภัณฑ์.....	๕๗
	การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการทางผลิตภัณฑ์.....	๗๔
	การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์.....	๗๘
๕	สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ.....	๘๓
	สรุปผลการค้นคว้าและอภิปรายผล.....	๘๔
	ขอเสนอแนะ.....	๘๖
	บรรณานุกรม.....	๑๐๒
	ภาคผนวก.....	๑๐๗

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

๑.	จำนวนครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเขตอำเภอฟะนง- ศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	๒๔
๒.	จำนวนเจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร ครูใหญ่	๒๕
๓.	จำนวนแบบสอบถามครูผู้สอนที่ส่งไปและได้รับกลับคืน.....	๒๖
๔.	จำนวนครูใหญ่ เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์.....	๒๗
๕.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามชนที่สอนและเพศ.....	๓๒
๖.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามประเภทโรงเรียน, ระดับที่สอน การรับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา และความชอบในอาชีพครู.....	๓๓
๗.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามอายุ.....	๓๔
๘.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามวุฒิ.....	๓๕
๙.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์.....	๓๖
๑๐.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามอายุราชการ.....	๓๗
๑๑.	แสดงจำนวนครูจำแนกตามวิชาที่สอน.....	๓๘
๑๒.	แสดงจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามประเภทสังกัดและเพศ....	๓๙
๑๓.	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามอายุ.....	๔๐
๑๔.	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามวุฒิ.....	๔๑
๑๕.	แสดงจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามอายุราชการ.....	๔๒
๑๖.	แสดงจำนวนครูที่ทำการสอนประจำในโรงเรียน.....	๔๓
๑๗.	แสดงวิธีการได้โสตทัศนวัสดุมา เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบ จากมากไปหาน้อย	๔๔
๑๘.	แสดงวิธีการได้โสตทัศนวัสดุมา จำแนกตามประเภทโรงเรียน...	๔๕
๑๙.	แสดงการได้วัสดุกลับมาใช้ในการผลิตโสตทัศนวัสดุ เรียงลำดับ ตามจำนวนคำตอบจากมากไปหาน้อย.....	๔๖

๒๐.	แสดงการไถ่วัตถุดิบมาใช้ในการผลิตโสตทัศนวัสดุ จำแนกตามประเภทโรงเรียน.....	๔๓
๒๑.	แสดงการใช้แหล่งบริการ เกี่ยวกับโสตทัศนวัสดุของครู เรียงลำดับจำนวนคำตอบจากมากไปหาน้อย.....	๔๔
๒๒.	แสดงการใช้แหล่งบริการ เกี่ยวกับโสตทัศนวัสดุของครู จำแนกตามประเภทโรงเรียน.....	๔๕
๒๓.	แสดงวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เรียงลำดับความสำคัญ จากมากไปหาน้อย.....	๕๐
๒๔.	แสดงปัญหาในการผลิตโสตทัศนวัสดุ เรียงลำดับความสำคัญ จากมากไปหาน้อย.....	๕๑
๒๕.	แสดงปัญหาการผลิตโสตทัศนวัสดุ เปรียบเทียบระหว่างครู ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับครูในโรงเรียนราษฎร์.....	๕๓
๒๖.	แสดงปัญหาในการผลิตโสตทัศนวัสดุ เปรียบเทียบระหว่าง โรงเรียนเทศบาลกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา....	๕๕
๒๗.	แสดงปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุ เรียงลำดับความสำคัญ จากมากไปหาน้อย.....	๕๗
๒๘.	แสดงปัญหาการใช้โสตทัศนวัสดุ เปรียบเทียบระหว่าง ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับครูในโรงเรียนราษฎร์.....	๕๘
๒๙.	ปัญหาการใช้โสตทัศนวัสดุ เปรียบเทียบระหว่าง โรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา...	๖๒
๓๐.	การเตรียมโสตทัศนวัสดุก่อนนำไปใช้สอน เรียงลำดับคำตอบ จากมากไปหาน้อย.....	๖๕

ตาราง

หน้า

๓๑.	วิธีการใช้วัสดุทัศนวัสดุ จำแนกตามการเตรียมวัสดุ	
	ใช้ในการสอน และประเภทโรงเรียน.....	๖๖
๓๒.	การใช้วัสดุทัศนวัสดุในการสอน เรียงลำดับจำนวนคำตอบ	
	จากมากไปหาน้อย.....	๖๘
๓๓.	การใช้วัสดุทัศนวัสดุในการสอน จำแนกประเภทโรงเรียน.....	๖๙
๓๔.	วัสดุที่ครูมีไว้ในโรงเรียน เรียงลำดับตามความสำคัญ	
	จากมากไปหาน้อย.....	๗๑
๓๕.	วัสดุที่ครูมีไว้ในโรงเรียนแต่ละประเภท.....	๗๓
๓๖.	ครูต้องการความรู้ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย.	๗๕
๓๗.	ครูต้องการความช่วยเหลือจากทางโรงเรียน	
	เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย.....	๗๖
๓๘.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุทัศนศึกษาของครู	
	เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย.....	๗๘
๓๙.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุทัศนศึกษา จำแนกตามประเภท	
	โรงเรียน.....	๗๙

บทที่ ๑

บทนำ

ความเบื้องต้น

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศให้ใช้ แผนการแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๐๓ แทนแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๔๙๔ เพื่อความเหมาะสมตามกาลสมัย ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๔ เป็นต้นไป^๑ แผนการศึกษาแห่งชาติมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินศึกษาพหุกลาไควว่า "ประถมศึกษา ใดแก่ การศึกษาซึ่งมุ่งหมายจะสร้างเสริมพัฒนาการของเด็ก ด้วยการพัฒนาขั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นสูงต่อไป^๒

ครู เป็นผู้ที่ทำหน้าที่สำคัญยิ่งในการศึกษาของเด็ก โดยเฉพาะครูระดับประถมศึกษา ซึ่งใช้เวลาวันหนึ่ง ๆ รับฝึกสอนและอยู่ร่วมกับนักเรียนมากที่สุด^๓ และเป็นที่ยอมรับว่าการ ประถมศึกษาเป็นรากฐานของบุคคลและของประเทศชาติ ถ้ารากฐานไม่ดี บุคคลและประเทศชาติ จะเจริญไม่ได้ การที่จะแก้ไขภายหลังเป็นไปได้โดยยาก ดังนั้นครูสอนระดับประถมศึกษา จึงมีหน้าที่โดยตรงในความรับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ครูมักจะสอนนักเรียนเหมือนครั้งที่ตนเอง ถูกสอนมาแต่เดิม ไม่ได้สอนตามหลักวิชาการสอน^๔ การสอนที่ล้มเหลวประหลิดเวลาครู สำคัญยิ่งกว่านั้น คือช่วยประหยัดเวลาของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีเวลาเหลือที่จะศึกษาบทเรียน ต่อไป^๕

^๑ การศึกษา, สมาคม แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๐๓, หน้า ๓
(อ้างอิงจาก) ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่มที่ ๗๗ ตอนที่ ๖๔, ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๓.

^๒ ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ หน้า ๑.

^๓ Richey, William, Planing for teaching, Mc Grow-Hill, p. 163.

^๔ ปิ่น มาลากุล, ม.ล., วิชาครูเล่มเล็กสำหรับครูประถมศึกษา ครูสภา หน้า ๑.

^๕ De Kiffer, Robert E., "Audio-Visual in Teacher Education" 1950, p. 15.

ผู้ประกอบอาชีพครูให้โดยลึกลับ นอกจากจะทอมีความรู้ในวิชาครูและวิชาที่จะต้องสอนแล้ว ยังต้องมีเครื่องมือสำหรับประกอบอาชีพของตน เช่นเดียวกับผู้ที่มีอาชีพอื่น ๆ อีกด้วย เครื่องมือในการสอนนั้นก็คือ อุปกรณ์การสอนหรือสื่อทัศนวัสดุ เพราะอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งซึ่งจะสร้างความรู้ความเข้าใจที่แน่นแฟ้น และช่วยสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ดังนั้น ครูจึงควรใช้อุปกรณ์การสอนให้มาก บรรดาวัสดุที่ใช้ประกอบในการสอนที่ครูทำขึ้นเองอย่างถูก ๆ นั้น เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนมาก คือทำให้ช่วงเวลาของครู และช่วยทำการสอนได้ดีและน่าเพลิดเพลินยิ่งขึ้น ในการที่จะใช้วัสดุต่าง ๆ ให้ได้ประโยชน์ในการสอนของอาชีพครูที่เขาใจสับสนลึกซึ้ง ๗

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าปัจจุบันกิจการสื่อทัศนศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งในการศึกษาของเมืองไทย และเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้มีแผนกสื่อทัศนศึกษาขึ้นในกองการศึกษาผู้ใหญ่ แผนกนี้มีหน่วยงานในจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด ที่เรียกว่าหน่วยสื่อทัศนศึกษา มีบริการทางด้านทัศนศึกษาแก่ประชาชน ส่วนบริการทางโรงเรียนนั้น ยังไม่มีแผนกที่จัดบริการเป็นเอกเทศ แต่การจัดบริการสื่อทัศนศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ควรทราบข้อมูลต่าง ๆ เสียก่อนว่า ครูประถมศึกษาสนใจความสนใจในการผลิตและการใช้เพียงใด เพื่อที่จะได้ทราบสถานภาพเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นพื้นฐานการปรับปรุงส่งเสริมกิจการ สื่อทัศนศึกษาของครูให้ดียิ่งขึ้น

เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ ได้มีการโอนโรงเรียนประถมศึกษา จากกระทรวงศึกษาธิการ มาขึ้นอยู่กั้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และในท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นเทศบาล ให้เทศบาลรับโอนโรงเรียนประชาบาลไปจัดการ จึงทำให้โรงเรียนประถมศึกษาแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๖ สำเภา วราภรณ์, หลักการศึกษ วิชาชุดक्रमมัธยม ตอนที่ ๑ ๒๕๐๕ หน้า ๑๔๔.

๗ รอมเบิร์ต เจ. ฮันยาร์ค, วัสดุประกอบการสอนราคาเยา หน้า ๖.

๘ สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ, คู่มือการใช้สื่อทัศนวัสดุ, กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๐๖, หน้า ๔.

๙ เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน, "พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการโอนโรงเรียนประชาบาลไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด, ประกาศศึกษา ฉบับพิเศษ ตุลาคม ๒๕๐๕, หน้า ๑๖๕ - ๑๘๐ (อ้างอิงจาก) ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๗๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕.

โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

โรงเรียนสังกัดเทศบาล

โรงเรียนราษฎร์

การโอนโรงเรียนประถมศึกษาครั้งนี้ มีผลต่องานที่เกี่ยวข้องกับงานประถมศึกษาทุกด้าน ทั้งนี้รวมทั้งงานด้านโลหิตภัณฑ์ศึกษาด้วย เพราะการดำเนินการของโรงเรียนแต่ละประเภทอาจมีส่วนแตกต่างกัน^{๑๐} และย่อมทำให้สถานภาพการผลิตและการใช้โลหิตภัณฑ์ของครูผู้สอน ระดับประถมศึกษาอาจจะแตกต่างกันด้วยก็ได้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการผลิตโลหิตภัณฑ์ของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์
๒. เพื่อสำรวจแนวความคิดวิธีดำเนินการใช้ตลอดจนปัญหาในการใช้โลหิตภัณฑ์ของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์
๓. เพื่อสำรวจว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้แหล่งให้บริการ เกี่ยวกับโลหิตภัณฑ์ของโรงเรียนและชุมชนเพียงใด
๔. เพื่อสำรวจความต้องการของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับงานด้านโลหิตภัณฑ์ศึกษา เป็นแนวทางในการจัดการช่วยเหลือให้ความรู้แก่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาต่อไป
๕. เพื่อเสนอแนะโครงการวิธีการแก้ปัญหาและให้ความช่วยเหลือแก่ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

^{๑๐} การปกครอง, กรม, "การอธิบายเรื่องการประสานงาน" ประชาชาติ, ฉบับที่ ๑, ๑ เมษายน ๒๕๑๑, หน้า ๑๒.

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. เนื่องจากครูที่ทำการสอนในระดับประถมศึกษาที่มีความสำคัญต่อการศึกษของประเทศมาก ทั้งนี้เพราะ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาย่อมมีรากฐานมาจากการประถมศึกษา และในการที่ครูจะสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาปัจจุบัน ครูจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านการผลิต การใช้สื่อทัศนวัสดุในการเรียนการสอน อย่างถูกต้องและไถ่ผล เหมาะสมกับสถานที่ เวลา เนื้อหา และความต้องการของผู้เรียน วิทยะ และ ชูลเลอร์^{๑๑} สนับสนุนการใช้สื่อทัศนวัสดุในการเรียนการสอนไว้ว่า "การสอน เป็นการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ การช่วยเหลือการสอนและการเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องใช้สื่อทัศนวัสดุ" จึงนับได้ว่าสื่อทัศนวัสดุมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสอนของครูระดับประถมศึกษา แต่เนื่องจากเรายังไม่ทราบว่าการผลิตและการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา มีสถานภาพ เป็นอย่างไร เพราะยังไม่มีผู้ใดค้นคว้าเรื่องนี้อย่างจริงจังมาก่อน จึงควรได้ศึกษา เพื่อทราบสถานภาพทางประการ อันจะเป็นแนวทางปรับปรุงและส่งเสริมงานด้านนี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. เพื่อประโยชน์อันจะเป็นแนวทางที่จะจัดอบรมให้ความรู้ งานด้านสื่อทัศนศึกษาแก่ครู ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้ผู้รับการอบรมจะได้รับความรู้อย่างแท้จริงและไม่เบียดเบียนต่อการอบรม

๓. เพื่อทราบถึงแหล่งวัสดุในท้องถิ่นที่สามารถนำไปใช้เป็นวัสดุภูมิ ในการผลิต สื่อทัศนวัสดุใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะสื่อทัศนวัสดุไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุที่มีราคาแพง^{๑๒}

๔. เพื่อแสดงผลการศึกษาค้นคว้าต่อทางอำเภอและจังหวัด เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาปรับปรุงกิจการสื่อทัศนศึกษา เป็นต้นว่า การจัดการอบรมครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา

๑๑

Wittich, Walter Arno and Schuller, Charles Francis, Audiovisual Materials, p. 512.

๑๒

ปิ่น มาลากุล, วิชาการเล่มเล็ก สำหรับครูประถมศึกษา ด.ด., หน้า ๕.

จัดตั้งและส่งเสริมศูนย์บริการโสตทัศนศึกษาระดับจังหวัด อำเภอ กลุ่มโรงเรียน และโรงเรียนตามความเหมาะสม

๕. เพื่อเสนอต่อครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา สำหรับพิจารณาใช้โสตทัศนวัสดุเข้าร่วมในการปรับปรุงการสอนอย่างถูกต้องและได้ผล โดยอาศัยวิชาการที่เหมาะสม

ขอตกลงเบื้องต้น

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบขั้นต้น (Pre-test) เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาเขตอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีเขตติดต่อกับอำเภอพระนครศรีอยุธยา ๓ โรงเรียน จำนวนครูทั้งสิ้น ๔๔ คน

๒. ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

๓. โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ มีการจัดระบบและวิธีการเรียนการสอนเป็นไปในทำนองเดียวกัน หรือมีส่วนคล้ายคลึงกันมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนทั้งสี่ประเภทเป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่เหมือนกัน

๔. ถือว่าการตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลนั้น ผู้ตอบได้ตอบตามความเป็นจริง และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเชื่อถือได้

ขอบเขตการศึกษาคนควา

การศึกษาคนควาครั้งนี้จำกัดขอบเขตเฉพาะ ครูผู้สอนที่ทำการสอนประจำในระดับประถมศึกษา ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาสถานภาพการผลิตและการใช้โสตทัศนวัสดุในการเรียนการสอนของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

๑. สถานภาพการผลิตและการใช้ไม้ซึ่งไม้สัก
 ๒. สถานภาพการใช้ไม้สัก
 ๓. ความต้องการทางไม้สักของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
 ๔. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับไม้สัก
- เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับงานไม้สักและผู้บริหารซึ่งผู้ทำการศึกษาค้นคว้าไปสัมภาษณ์
ด้วยตนเอง ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และการสังเกตสถานภาพ
ของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา โดยผู้ศึกษาค้นคว้าทำการสังเกตด้วยตนเอง

คำนิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ไม้สัก หมายถึง วัสดุและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน ยกเว้นวัสดุที่มี
ใช้ประจำในห้องเรียน

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่มีการสอนในระดับชั้นประถมศึกษา เขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ครู หมายถึง ครูที่ทำการสอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้ไม่รวมครูที่ทำหน้าที่บริหาร ด้วย

สถานภาพ หมายถึง สภาพของการผลิตและการใช้ไม้สักของครูผู้สอนระดับ
ประถมศึกษาที่เป็นอยู่จริง

ศูนย์ไม้สัก หมายถึง แหล่งที่ให้บริการเกี่ยวกับงานไม้สักทุกด้าน
เจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ
เกี่ยวกับงานด้านไม้สักของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสถานภาพการผลิตและการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาใน ประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษามาก่อนเลย สำหรับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรงจึงอยู่ในวงจำกัดพอที่จะกล่าวได้ดังนี้

คินเดอร์^๑ กล่าวว่า เป็นหน้าที่โดยตรงของครูที่จะต้องพยายามใช้ประสบการณ์ตรงในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เพราะประสบการณ์ตรงจะช่วยให้เด็กไม่เกิดแต่เพียงความเข้าใจเท่านั้น ยังช่วยให้การ เรียนรู้มีคุณค่าอย่างยิ่งอีกด้วย นอกจากนี้การใช้ประสบการณ์ตรงประกอบการเรียนการสอน ยังจะช่วยปลูกฝังนิสัยการช่างสังเกตและทัศนคติที่ดี ให้แก่เด็กอีกด้วย ตัวอย่างเช่นการพานักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ ปรากฏเด็กเกิดการเรียนรู้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน เพราะเด็กได้เรียนจากประสบการณ์ตรงนั่นเอง บทบาทของครูในเรื่องสื่อทัศนศึกษาก็คือพยายามจัดประสบการณ์ตรงให้กับเด็กให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากไม่สามารถใช้ประสบการณ์ตรงได้ ครูจำเป็นต้องจัดหาประสบการณ์ทดแทน นั่นคือการใช้สื่อทัศนศึกษาในการเรียนการสอนนั่นเอง

นอกจากนี้คินเดอร์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักในการใช้สื่อทัศนวัสดุไว้ว่า^๒

๑. ไม่มีวิธีสอนหรือวัสดุประกอบการสอนชนิดใดที่สามารถจะใช้ได้กับนักเรียนหรือบทเรียนทั่วไป วิธีสอนและวัสดุประกอบการสอนแต่ละอย่างย่อมมีจุดมุ่งหมายเฉพาะของตนเอง
๒. ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ไม่ควรใช้สื่อทัศนวัสดุมากเกินไป ควรใช้เพียงแต่เท่าที่จำเป็นเท่านั้น

^๑ Kinder, Jame S. Audio-Visual Materials and Techniques 2nd edition, American Company New York, 1959, 940.

^๒ Ibid, p. 40-41.

๓. วัสดุที่ใช้ในการสอนควร เป็นวัสดุที่หาง่ายและมีราคาถูก
๔. ครูควรหาโอกาสใช้สื่อทัศนวัสดุในการฝึกทักษะทางภาษา ทั้งในด้านการเขียน อ่านและพูด ให้แก่ เด็ก
๕. การใช้สื่อทัศนวัสดุควร เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ เตรียม และการใช้สื่อทัศนวัสดุ

๖. ในการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูควรทบทวนใช้ สื่อทัศนวัสดุนั้น เสียก่อน จนแน่ใจว่าสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องและได้ผลดีจึงจะนำไปใช้ ในด้านคุณค่าบางประการที่ได้จากการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนนั้น^๓ คินเคอร์ มีความเห็นว่า

๑. เด็กผู้ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อทัศนวัสดุ เข้าไปประกอบการสอน จะได้รับประสบการณ์ตรงเป็นส่วนใหญ่ มากกว่าเด็กที่ได้รับการสอนโดยไม่ได้ใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการเรียนการสอน จากผลการเรียนปรากฏว่าผู้เรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อทัศนวัสดุ หรือได้รับประสบการณ์ตรง เรียนได้ดีกว่าที่ไม่ใช้สื่อทัศนวัสดุเข้าไปช่วยในการสอน หรือไม่ได้ รับประสบการณ์ตรงเลย

๒. ขจัดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ ประสบการณ์ตรงบางอย่าง หรือการเรียนรู้ บางเรื่อง ครูไม่สามารถจัดให้เด็กในท้องเรียนได้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีพานักเรียนออกไป ศึกษานอกสถานที่

๓. ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมและสังคม
๔. สื่อทัศนวัสดุทำให้เด็กมีความคิดรวบยอดเป็นอย่างดีเดียวกัน
๕. ทำให้เด็กมีมโนภาพเริ่มแรกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์
๖. ทำให้เด็กมีความสนใจและต้องการเรียนในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การอ่าน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะคิด การแก้ปัญหา ความเข้าใจในคุณค่า จินตนาการ และทัศนคติ

^๓ Ibid, p. 42-45.

๓. เป็นการสร้างแรงจูงใจและเร้าความสนใจ
 ๔. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จากรูปธรรมสู่นามธรรม
- คุณค่าอุปกรณ์ที่ได้จากการวิจัย

๑. อุปกรณ์การสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง
๒. อุปกรณ์การสอนช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้มาก และจำได้นาน
๓. อุปกรณ์การสอนเร้าผู้เรียนให้เกิดความสนใจและขยันใฝ่หากิจกรรมด้วย

ตนเอง

๔. คุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมและเป็นความจริงของอุปกรณ์การสอนในทิศทาง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นอย่างกว้างขวางและเป็นแนวทางให้ผู้เรียนเข้าใจ สิ่งอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

๕. อุปกรณ์การสอนทำให้ผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจยิ่งขึ้น
 ๖. อุปกรณ์การสอนช่วยประหยัดค่าอุปกรณ์และนักเรียน
 ๗. อุปกรณ์การสอนสามารถช่วยนักเรียนที่เรียนช้าให้เรียนได้เร็วและมากขึ้น
- ส่วนนักเรียนฉลาดก็จะเรียนรู้ได้มากขึ้นไปอีก

๘. อุปกรณ์การสอนซึ่งถ้าได้ใช้อย่างสม่ำเสมอแล้ว สามารถเปลี่ยนความคิด และทัศนคติ หรือช่วยให้ทัศนคติที่มั่นคงได้

๙. อุปกรณ์การสอนช่วยส่งเสริมความคิดและการแก้ปัญหา

การจัดหาวัสดุทัศนวัสดุ

งานจัดหาวัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ ทางโสตทัศนศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่หนึ่งของครู จะสำเร็จลุล่วงไปก็จะต้องอาศัยการที่ครูมีความรู้ทางเทคนิคเกี่ยวกับเรื่องของโสตทัศนศึกษา

๕ Ibid, p. 13-18.

๕ Erickson, Carlton W.H. Administering Audio-Visual Services.

The Macmillan Company New York, p. 131.

เป็นอย่างดี ในราวปลายศตวรรษที่ ๒๐ นั้น วัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้กันในปัจจุบันยัง
ไม่มีการผลิตและจำหน่ายอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันนี้มีจำหน่ายอย่างแพร่หลาย และคุณภาพ
ก็ยิ่งขึ้นกว่าเดิม คำว่าไฮสคูล^๖ เป็นคำที่ใช้เรียกอุปกรณ์การสอนทั่ว ๆ ไปที่ช่วย
ในการถ่ายทอดความหมายโดยมีต่ออาศัยคำพูดหรือภาษาใด ๆ ซึ่งตามคำจำกัดความอันนี้
ตำราต่าง ๆ ไม่จัดเป็นอุปกรณ์การสอน แต่รูปภาพประกอบในตำรานั้นถือว่าเป็นอุปกรณ์การสอน
ดังนั้นไฮสคูลทั้งหลายจึงได้แก่พวก การศึกษานอกสถานที่ นาฏการ การพิมพ์ แผนภูมิ
ภาพถ่าย การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

วัสดุประกอบการสอน^๗ ทั้งหลายนั้น ครูและนักเรียนร่วมมือช่วยกันสร้างขึ้นก็ได้ ฉะนั้น
เพื่อความสะดวกควรเก็บรวบรวมวัสดุต่าง ๆ เอาไว้ใช้ในเมื่อต้องการ ซึ่งเรียกว่าการจัด
โครงการทาง ไฮสคูล^๘ วัสดุต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้เมื่อรวบรวมเอาไว้มาก ๆ ก็
อาจจะมีสำนักงานใหญ่เกี่ยวกับงานบริการ ไฮสคูล^๙ หรือมีหน้าที่ให้บริการค่านี้อยู่ เมื่อมี
วัสดุรวบรวมไว้มากพอที่จะใช้ตลอดปี ก็ควรจัดทำบัตรเพื่อความสะดวกเมื่อหยิบใช้ และวัสดุ
บางอย่างที่เก็บไว้นานเข้าเกิดเสื่อมคุณภาพลง ควรตรวจสอบ แต่สภาพที่ไม่ดีจริงก็ควรทิ้งไป
ขอขยายการบริการทางไฮสคูลศึกษา^{๑๐}

เจ้าหน้าที่แผนกบริการทางไฮสคูลศึกษาควรศึกษาว่าไฮสคูลทั้งหลายที่มีอยู่นั้น ควรใช้
ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน จึงเกิดปัญหาว่าไฮสคูลใด ควรหาเพื่อการบริการนั้น คำตอบ
ควรอาศัยหลักดังนี้

๑. ครูต้องการสิ่งใด จุดประสงค์หรือความต้องการของครูนั้น ครูควรจะเป็น
สิ่งแรกหรือพื้นฐานการตัดสินใจ การที่จะรู้ความจริงเรื่องนี้อาจจะทำได้โดยการส่งแบบสอบถาม
ให้ครูตอบ

^๖ Ibid, p. 132.

^๗ Ibid, p. 134.

^๘ Ibid, p. 135-139.

๒. ครูมีทัศนคติอย่างไร โดยทั่วไปการที่ครูจะใช้สื่อทัศนวัสดุในการเรียนการสอน ก็ต่อเมื่อครูมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ หรือเคยประสบความสำเร็จจากการใช้สื่อทัศนวัสดุมาแล้ว แต่ถ้าครูมีทัศนคติที่เลวร้ายแล้วประสิทธิภาพย่อมเหลว ก็จะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีไม่ยากที่จะใช้สื่อทัศนวัสดุใหม่ ๆ ต่อไป เราต้องแก้ทัศนคตินั้นเสียก่อนที่เขาจะใช้สื่อทัศนวัสดุในการเรียนการสอน หรือกิจกรรมใหม่ต่อไป

๓. ความสะดวกต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนสามารถจัดให้ได้ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาอาจจะจัดของในเรื่องที่จะใช้สื่อทัศนวัสดุเช่น ภาพยนตร์ เพราะหากระบบการควบคุมแสงที่พอ แสงที่น้อยเกินไปไม่ต้องอาศัยการควบคุมแสงก็มี เช่น หุ่นจำลอง, ป้ายสาธิต, ภาพพลิก, การพิมพ์ เป็นต้น เราอาจจะนำมาใช้โดยไม่คิดค่าภาพยนตร์ก็ตาม

๔. ราคาและฐานะการเงินที่พอจะหาซื้อได้ เป็นเรื่องที่สำคัญอันหนึ่งที่จะตกลงใจว่าวัสดุใดควรนำมา เพราะจำเป็นต้องถึงเงินที่จะใช้ซื้อวัสดุอื่น ๆ ในอนาคตด้วย

๕. วัสดุที่เราต้องการนั้นบางอย่างมีจำหน่ายในเวลาจำกัด ถ้าไม่ซื้อไว้ในขณะนั้นแล้ว ต่อไปอาจจะหาซื้อได้อีก เราก็ควรพิจารณาซื้อหาไว้ก่อน

๖. ความลำบากที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การแยกประเภทวัสดุเพื่อให้ง่ายต่อการหยิบใช้

๗. วัสดุที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมกับหลักสูตรหรือไม่ เหมาะสำหรับชั้นใด

๘. สอดคล้องกับปัญหา ถ้าวัสดุอันนั้นสามารถทำให้เรียนในคนเดียว ก็ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุให้มากมายเกินไป

๙. การรวบรวมและการจำแนกวัสดุต่าง ๆ ต้องเก็บตามประเภทของวัสดุให้เหมาะสม สะดวกในการให้บริการและหมุนเวียนวัสดุให้ทันความต้องการของครูได้ใช้กันอย่างทั่วถึง

โนเอลและเลียวนาร์ด^๕ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารงานด้านสื่อทัศนศึกษาว่าผู้บริหารมีหน้าที่ใน

^๕

Noel, Elizabeth Goudy and Leonard J. P, Foundation For Teacher Education in Audio-Visual Instruction, p. 35.

๑. การจัดแบ่งหน้าที่และการฝึกช่วย
๒. การเลือกวัสดุและเครื่องมือที่ใช้ในแผนก
๓. การเลือกวัสดุให้เหมาะสมกับหลักสูตร
๔. การเตรียมงบประมาณสำหรับแผนก
๕. การวัดผลวัสดุ การเลือกซื้อวัสดุและเครื่องมือใหม่ ๆ
๖. การจัดให้บริการด้านเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์
๗. การจัดแยกวัสดุต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่
๘. การจัดทำรายการและเรื่องราวที่เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวัสดุ
๙. จัดให้สถานที่ การบำรุงรักษาและซ่อมแซม
๑๐. การช่วยเหลือ แก้ปัญหาในโรงเรียนเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เครื่องฉาย หอสมุด หอเก็บรักษา เป็นต้น
๑๑. การร่วมมือกับหน่วยงานทางโสตทัศนศึกษาของรัฐและหน่วยอื่น ๆ
๑๒. ขอความร่วมมือจากแหล่งชุมชน

เลมเลอร์ และ แฮร์ริส ^{๑๐} ให้ความเห็นว่าการจัดโปรแกรมโสตทัศนศึกษานั้นต้องประกอบด้วย การเงิน วัสดุ การสอน และบุคลากร ส่วนประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเกิดปัญหาจะมีผลกระทบต่อส่วนประกอบอื่น ๆ ควบ

นอกจากนี้ยังกล่าวถึงปัญหาเฉพาะบางประการ คือ ^{๑๑}

๑. ความคิดเห็นที่อยู่ในวงจำกัด เช่น ขาดความเข้าใจและความรู้ในเรื่องการจัดโปรแกรมโสตทัศนศึกษา การพัฒนาในด้านการศึกษาศึกษา และทัศนคติที่มีต่อโสตทัศนศึกษา

^{๑๐}

Lemler, Ford L., and Harris, Fred E., "Problems in the Development and Use of Audio-Visual Materials in Teacher Education," Audio-visual Materials in Teacher Education, p. 45.

^{๑๑}

Ibid, pp. 49-56.

ของครูทั้งหมคนในโรงเรียน แต่ที่สำคัญคือการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนของฝ่ายบริหารที่มีต่อโปรแกรมโสตทัศนศึกษา

๒. จุดมุ่งหมายไม่ชัดเจน โปรแกรมโสตทัศนศึกษาที่คนนั้น อยู่กับจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจงลงไป

๓. ขาดผู้นำทางโสตทัศนศึกษา

๔. การเลือกตัวบุคคล การเลือกตัวบุคคลเข้าทำงานในคณะจะต้องเลือกบุคคลที่มีความสามารถในงานโสตทัศนศึกษาอย่างเพียงพอ มีความเข้าใจในหลักสูตรและวิธีการสอน มีความสามารถในการบริหารและมีคุณลักษณะในทางผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีแรงจูงใจและมองเห็นกาลไกล

๕. การจัดเครื่องมือและวัสดุไม่เพียงพอ

๖. ขาดสถานที่ทำงานด้านโสตทัศนศึกษา

๗. จำกัดโอกาสความเจริญเติบโตทางประสบการณ์ของครู เพราะเนื่องจากไม่มีสถานที่ทำงานด้านโสตทัศนศึกษา และมีเครื่องมือเครื่องใช้ไม่เพียงพอ ขาดการฝึกฝนอบรมเกี่ยวกับการเลือก การใช้และการผลิต

๘. จำกัดการใช้ประโยชน์ของวัสดุอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาโดยครูเอง เพราะการดำเนินการแบบ "การสอนเหมือนกับที่ท่านถูกสอนมา" ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีความสามารถในการใช้ อุปกรณ์ หรือไม่ใช้อุปกรณ์ในการสอน จะมีผลต่อผู้ที่จะเป็นครูหรือครูใหม่อย่างยิ่ง

๙. ปัญหาเรื่องการศึกษาของผู้ร่วมงานในคณะ บุคคลในคณะจำเป็นต้องหันมาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในคาบพักนี้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้โสตทัศนศึกษาย่อม

๑๐. การสอนที่เป็นนามธรรมจะต้องสอนให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ถูกต้อง

๑๑. ขาดการวิจัยและผลการวิจัยคนควา

แม็คคาร์ที และ ฮาร์ตเซลล์^{๑๒} ได้รวบรวมปัญหาของศูนย์โสตทัศนศึกษา จากการสำรวจศูนย์โสตทัศนศึกษาทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กเป็นจำนวนมากในสหรัฐอเมริกา ภายใต้

๑๒

Mc Carty, Henry R. and Hartsell C., The Cooperative Approach to Audio-Visual Programs. pp. 56-58.

โครงการของคณะกรรมการ พบว่ามีปัญหาต่าง ๆ กันมากกว่า ๔๐ ปัญหา พอสรุปเป็นปัญหาใหญ่ ๆ ได้ดังนี้คือ

๑. การเงิน สองในสามรายงานว่าไม่มีเงินที่ใช้จ่ายในศูนย์ไม่เพียงพอ
 ๒. ความสามารถของครู ได้รับรายงานถึง ๖๔% ของศูนย์โสภณศึกษาว่าครูใช้โสภณทัศนวัสดุได้ก็เพียง ๒๔% ของศูนย์โสภณศึกษา ๒๒% ต้องการให้มีการอบรม ๑๑% ต้องการฝึกฝนอบรม ๕% และอีก ๕% ต้องการเข้าถึงความคุ้นเคยกับวัสดุอุปกรณ์และวัสดุ
 ๓. การบริหารและการปฏิบัติงาน ๔๐% มีปัญหาต่อการบริหารและปฏิบัติงานในโปรแกรมโสภณศึกษา
 ๔. วัสดุและเครื่องมือมีปัญหาเกี่ยวกับความต้องการอุปกรณ์และเครื่องมือเพิ่มขึ้น มีศูนย์โสภณศึกษา ๔๐% ต้องการเครื่องมือเพิ่มมากขึ้น
 ๕. อาคารสถานที่ ส่วนใหญ่ต้องการขยายอาคารสถานที่ให้พอกับงาน นอกจากนี้หัวหน้าศูนย์โสภณศึกษามากกว่า ๒๕% รายงานว่าต้องการวัสดุสำหรับทำอุปกรณ์เพิ่มมากขึ้นด้วย
- เทม ๑๓ ได้กล่าวถึงเรื่องการใช้โสภณทัศนวัสดุในโรงเรียนว่า ในสหรัฐอเมริกา ได้มีการสำรวจเรื่องการใช้อุปกรณ์โสภณศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัยต่าง ๆ โดยสำนักงานการศึกษาของสหรัฐอเมริกา และสภาการศึกษาของอเมริกันในปี ๑๙๓๖ ได้รับรายงานว่ามีโรงเรียน ๔,๘๐๖ โรง มีเครื่องมือสำหรับฉายภาพต่าง ๆ เป็นของโรงเรียน รวม ๗,๖๗๑ เครื่อง มีเครื่องวิทยุของโรงเรียนรวม ๑๑,๕๐๑ เครื่อง มีระบบการกระจายเสียงของตนเองเกือบพันแห่ง มีเครื่องเล่นจานเสียงประมาณสามในสี่ล้าน และมีฟิล์ม สไลด์ มากกว่า ๓ ล้านม้วน

โนเอล และ เลียนาร์ค ^{๑๔} ได้ให้หลักการในการเตรียมโสภณทัศนวัสดุประกอบการสอนในชั้นเรียน โดยกล่าวไว้ว่า โสภณทัศนวัสดุจะต้องมีลักษณะดังนี้

^{๑๓} Dent, Ellsworth C., The Audio-Visual Handbook, p. 19.

^{๑๔} Noel, Elizabeth Goudy and Leonard J.P., Foundations for Teacher Education in Audio-Visual Instruction, pp. 26-28.

๑. มีความเหมาะสมกับระดับอายุและระดับสติปัญญาของนักเรียน
๒. เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของนักเรียน
๓. เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน
๔. เหมาะสมกับเรื่องที่สอน
๕. ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอน
๖. มีลักษณะน่าสนใจ
๗. ไม่ทำให้เสียเวลาในการใช้มากจนเกินไป
๘. ให้ความคิดรวบยอดที่ง่ายและไม่ซับซ้อนจนเกินไป
๙. อุปกรณ์เป็นแบบง่าย ๆ
๑๐. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น
๑๑. ช่วยในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีแก่นักเรียน
๑๒. ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ นักเรียน
๑๓. ใ้ผลดีต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ในระยะเวลาสั้นที่สุด
๑๔. ราคาไม่แพงจนเกินไป

แมคคาวน์^{๑๕} ได้ให้หลักเกณฑ์ในการนำโสตทัศนวัสดุมาใช้ในชั้นเรียน โดยกล่าวถึงคุณ
 ว่าคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. มีความเข้าใจคุณลักษณะเฉพาะของโสตทัศนวัสดุที่นำมาใช้เป็นอย่างดี
๒. มีความสามารถในการใช้โสตทัศนวัสดุนี้ร่วมกับวัสดุอื่น
๓. ใช้โสตทัศนวัสดุนี้ให้เหมาะสมกับระดับอายุและสติปัญญาของนักเรียน
๔. พยายามจัดประสบการณ์จริงให้มากที่สุด
๕. นำโสตทัศนวัสดุมาใช้จริง มีใ้ชน้่นำมาทั้งไว้เฉย ๆ
๖. พยายามหาทางส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้โสตทัศนวัสดุให้มากที่สุด

ที่สุด

^{๑๕} McKown, Hary C. Audio-Visual Aids To Instruction pp. 52-64.

๑. ใช้สื่อทัศนวัสดุให้ได้น้อยมากที่สุดในระยะเวลาอันสั้น
๒. สื่อทัศนวัสดุที่ไม่จำเป็นไม่ควรนำมาใช้
๓. เมื่อใช้สื่อทัศนวัสดุแล้ว ต้องเก็บรักษาให้เรียบร้อย เพื่อจะนำมาใช้คราวต่อไปได้สะดวก

ต่อไปได้สะดวก

เมื่อนำสื่อทัศนวัสดุมาใช้แสดงในชั้นเรียนแล้วทุกครั้ง ครูและนักเรียนควรไ้ร่วมกันติดตามผลเพื่อให้เห็นว่านักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และให้นักเรียนได้มีโอกาสขยายความรู้ในทางขวางออกไป

เคล ๑๖ ได้ให้คำแนะนำในการประเมินการใช้สื่อทัศนวัสดุโดยให้ผู้ใช้พิจารณาว่าสื่อทัศนวัสดุมีลักษณะต่อไปนี้หรือไม่

๑. ให้ภาพพจน์ที่แท้จริงในการสอน
๒. ให้เนื้อหาวิชาตรงตามจุดมุ่งหมาย
๓. เหมาะสมกับวัยสติปัญญา และประสบการณ์ของผู้เรียน
๔. สภาพรูปร่างและลักษณะของสื่อทัศนวัสดุเหล่านั้นเป็นที่พอใจ
๕. มีผู้ให้คำแนะนำแก่ครูในการใช้สื่อทัศนวัสดุเหล่านั้นให้ได้ประโยชน์
๖. ช่วยในการสร้างมนุษยสัมพันธ์
๗. ช่วยให้นักเรียนใช้ความคิดพิจารณา
๘. ไม่ขัดข้องกับเวลา ค่าใช้จ่ายและความพยายามที่ไ้ทำไป

เพื่อความสะดวกในการเก็บรักษาและการนำสื่อทัศนวัสดุมาใช้ ได้มีผู้เชี่ยวชาญทางสื่อทัศนศึกษาจำแนกประเภทของสื่อทัศนวัสดุไว้แตกต่างกัน คณะกรรมการแผนกบริหารการศึกษาได้จำแนกสื่อทัศนวัสดุออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ๕ ประเภท และยังได้จำแนกแต่ละประเภทออกเป็นประเภทย่อย ๆ อีกหลายประเภท คือ

๑๖

Dale, Edgar, Audio-Visual Method in Teaching, pp. 78-83.

๑๗

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง อุดมการศึกษาศึกษา, หน้า ๑ - ๔.

๑. วัสดุฉายเส้น (Graphic Materials) แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ
๕ ประเภทได้แก่ กระดานคำ แผนที่ลูกโลก การ์ตูน ภาพโฆษณา แผนภาพ กราฟ
แผนภูมิ แผนป้ายคำสั่งและป้ายนิเทศ

๒. วัสดุที่ทรง (Solid Materials) แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ ๕ ประเภท
ได้แก่ ไดออรามา (Dioramas) พิพิธภัณฑ์โรงเรียน (School Museum) หุ่นจำลอง
(Mock-ups) หุ่นจำลอง (Models) ของตัวอย่าง (Specimens) และของจริง
(Objects)

๓. วัสดุฟัง (Auditory Materials) แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ
ได้ ๕ ประเภท ได้แก่ ระบบขยายเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง และวิทยุ

๔. ภาพนิ่ง (Still Pictures) แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้
๑๐ ประเภท ได้แก่ ภาพผนัง (Wall Pictures) สมุภาพ ภาพสามมิติ ภาพเขียน
รูปภาพ ภาพถ่าย สไลด์ (Slide) फिल्मสตริฟ (Filmstrips) ภาพโปร่งแสง
(Transparencies) รูปตัดมา (Cut-out)

๕. กิจกรรมร่วม (Activities) แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ ๔ ประเภท
ได้แก่ งานที่เป็นโครงการ (Projects) การเล่นแบบละคร (Dramatization)
การแสดงบทบาท (Role Playing) การแสดงการสาธิต (Demonstration) การศึกษา
นอกสถานที่ การนิทรรศการ การทดลองกะบะทราย (Sand Tray)

การใช้สื่อทัศนวัสดุของครูผู้สอน เป็นเรื่องที่มีผู้นิยมศึกษาค้นคว้าหลายราย ผู้เขียน
ได้ศึกษางานที่สำคัญ ๆ และเกี่ยวข้องกับการค้นคว้านี้ดังต่อไปนี้

เดอ เบอรันาคิส และ บราวน์ ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุของครู
ในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่าความรู้และทักษะของครูมีส่วนช่วยให้การใช้สื่อทัศนวัสดุ เป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่าครูส่วนมากไม่เตรียมการใช้สื่อทัศนวัสดุ เพราะไม่ได้รับการ
ฝึกฝนงานนี้เพียงพอ

De Bernardis, Amo and Brown, James W. "A Study of Teacher Skills and knowledges Necessary for the use of Audio-Visual Aid, Elementary School Journal, 46:50-56.

๑๘ ชิดสัน ไท่สำรวจครูใหม่ที่สอนวิชาสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษา พบว่าปัญหา
ที่ครูใหม่ประสบมากที่สุด คือ

๑. แบบเรียนมีไม่เพียงพอ
 ๒. ขาดสื่อทัศนวัสดุประกอบการสอน
 ๓. ขาดเครื่องมือโทรทัศน์และวิทยุที่ใช้หาความรู้พิเศษ
 ๔. ขาดภาพยนตร์, สไลด์ และเครื่องมือฉายวัสดุเหล่านี้
 ๕. ขาดสื่อทัศนวัสดุสำหรับสอนตามโครงการ
 ๖. ขาดแผนที่ลูกโลก รูปภาพ และอื่น ๆ ที่เหมาะสม
 ๗. ขาดทักษะในการเขียน คณิตศาสตร์ และอื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริม
- การเรียนวิชาสังคมศึกษา

๒๐ เทอ ไคฟ์เฟอร์ ศึกษาปัญหาในการใช้สื่อทัศนวัสดุของครู พบว่ามีปัญหาดังนี้ คือ

๑. ขาดแคลนสื่อทัศนวัสดุประเภทเครื่องมือ
๒. ขาดแคลนเงินในการจัดซื้อสื่อทัศนวัสดุ
๓. ขาดห้องเรียนที่มีความเหมาะสมกับการใช้สื่อทัศนวัสดุ
๔. ขาดความรู้ความชำนาญในการผลิตและการใช้สื่อทัศนวัสดุ
๕. ไม่ทราบแหล่งบริการเกี่ยวกับสื่อทัศนวัสดุ

๒๑ ชัน พนมมย์ ศึกษาภาวะการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอมะนัง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้เสนอผลเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
ดังต่อไปนี้

๑๘ Shilson, Donald Lee "Problems of Beginning Teacher in teaching
Elementary Social Studies" "Dissertation Abstracts" 23:2561, 1962.

๒๐ De kiëffer, Robert E., Audio-Visual Instruction. p. 86.

๒๑ ชัน พนมมย์ "การสำรวจการสอนเพื่อการนิเทศการศึกษา ในเขตอำเภอมะนัง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, หน้า ๕๔.

๑. ครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก จะใช้สื่อทัศนวัสดุมาก และจะใช้ในตอน
เริ่มบทเรียนมากที่สุด

๒. ครูที่มีวุฒิสูงจะใช้สื่อทัศนวัสดุนานกว่าครูที่มีวุฒิต่ำ

คลินตัน ๒๒ ได้ศึกษาปัญหาครูใหม่ในรัฐเท็กซัส พบว่าครูใหม่มีปัญหาที่สำคัญ คือ

๑. ความลำบากใจในการใช้สื่อทัศนวัสดุ

๒. ความลำบากในการหาแหล่งวัสดุที่ดี

๓. ไม่มีเวลาในการ เตรียมการสอนอย่างเพียงพอ

๔. ความยากลำบากในการใช้สื่อทัศนวัสดุ

๕. ปัญหาการใช้สื่อทัศนวัสดุแสดงให้นักเรียนดูในชั้นเรียน

ไพฑูรย์ ขรรณแสง ๒๓ ได้เสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุของครู
ชั้นประถมศึกษา ๑ ไว้ว่า ครูเกือบทั้งหมดเห็นว่าสื่อทัศนวัสดุที่ใช้ประกอบการสอนหาได้ง่าย
สื่อทัศนวัสดุที่ครูใช้ส่วนใหญ่ได้แก่ รูปภาพ บัตรคำ กราฟ แผนภูมิ ภาพโฆษณา ของจริง
ของตัวอย่างและแผนที่ สื่อทัศนวัสดุที่ครูใช้เป็นส่วนใหญ่ได้แก่ ป้ายไฟฟ้า ส่วนเครื่องฉาย
ภาพนิ่งและเครื่องฉายฟิล์มสตริป ไม่มีครูคนไหนมาใช้เลย จึงอาจกล่าวได้ว่าครูส่วนมากใช้
สื่อทัศนวัสดุจากากผลิตขึ้นเองได้ง่าย หรือสื่อทัศนวัสดุที่หาได้โดยไม่ต้องลงทุนซื้อ

๒๒ Clinton, Thomas Allan "A Study of Problems Encountered by one
Hundred Graduated of East Texas state University and the Functional
Relationship between these Problems and the Teacher Education Program,"
Dissertation Abstracts. 27:1683-A, No.6, 1966.

๒๓ ไพฑูรย์ ขรรณแสง, ความกึกเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษา ๑ เกี่ยวกับหลักสูตร
สังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษา ๑ พุทธศักราช ๒๕๐๓, ปริทัศน์นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, หน้า ๗๖.

แคมป์ ๒๔ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อทัศนวัสดุของครู พบว่าการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูกับระดับความรู้ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ มีค่าสหสัมพันธ์ในเชิงนิมิต คือ ครูที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุมากจะใช้สื่อทัศนวัสดุน้อย

ฮาร์วิน ๒๕ ได้ศึกษาการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา และสรุปผลการศึกษาดังนี้ คือ

๑. ครูทุกคนใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา
๒. ครูที่เรียน วิธีการสอนคณิตศาสตร์มาก่อน จะใช้สื่อทัศนวัสดุน้อยกว่าครูที่ไม่ได้เรียนวิธีสอนวิชา

๓. ปริมาณการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูมีความแตกต่างกันตามระดับชั้นที่สอน
๔. ครูสอนใช้สื่อทัศนวัสดุทางชนิกกัน
๕. ความถี่ในการใช้สื่อทัศนวัสดุมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เพ็ญสุข หวังแก้ว ๒๖ ได้กล่าวถึงสาเหตุขององค์ประกอบการเรียนการสอนว่า ครูร้อยละ ๘๐ เห็นว่าโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอนเป็นสาเหตุสำคัญมาก เพราะการสอนวิชาต่าง ๆ ในปัจจุบันต้องอาศัยอุปกรณ์การสอนมากจึงจะทำให้การสอนได้ผลดีสมความมุ่งหมาย

๒๔
Camp, M.B., "Some Factors Related to the Utilization of Audio-Visual Materials with Suggestions for Teachers Preparation in this Area," Dissertation Abstracts. 18:155, 1958.

๒๕
Harvin, Virginia Raines "Analysis of the Uses of Instructional Materials by a Selected Group of Teachers of Elementary School Mathematics" Dissertation Abstracts. 8:4561, February, 1965.

๒๖
เพ็ญสุข หวังแก้ว "ความคิดเห็นของครูชั้นประถมปีที่ ๔ ในภาคการศึกษา ๑ เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมปีที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๐๓, ปริทัศน์นพนธ์การศึกษามหาวิทยาลัย, หน้า ๖๔.

และการใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอน ก็มีส่วนสำคัญมากในการสอนได้ใจหรือทศของนักเรียน
ด้วยเหมือนกัน และสาเหตุที่ครูเห็นว่าสำคัญมากที่สุดรองจากนักเรียนนั่นคือ โรงเรียนขาด
อุปกรณ์การสอน

ซิลลิแวน ^{๒๗} ได้ศึกษาหาปัญหาของครูสอนภาษาอังกฤษในรัฐเท็กซัส พบว่าปัญหาการใช้
โสตทัศนวัสดุ เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งในการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาที่พบได้แก่

๑. สภาพโสตทัศนวัสดุทั้งประเภทวัสดุและประเภทเครื่องมือ อยู่ในสภาพที่ไม่ดี
 ๒. ครูผู้ใช้โสตทัศนวัสดุขาดประสบการณ์ในการใช้โสตทัศนวัสดุอย่างเพียงพอ
- จากผลการศึกษาค้นคว้าทำให้นักศึกษาได้ทราบสถานภาพ บางประการของต่างประเทศ
แต่ยังไม่มีผู้ใดศึกษาค้นคว้าในประเทศที่นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า อันเป็นประโยชน์
ในการปรับปรุงส่งเสริมงานด้านโสตทัศนศึกษาต่อไป

สภาการศึกษาแพะรัฐคอนเนคติกัต ^{๒๘} สหรัฐอเมริกาได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอบรม
ในรัฐคอนเนคติกัต คำตอบที่ได้จากครูทั้งหมดจำนวน ๕,๑๑๗ คน ได้สรุปผลประการหนึ่งว่า
ครูต้องการอบรมและศึกษาเรื่องโสตทัศนศึกษา เพื่อปรับปรุงการใช้โสตทัศนวัสดุในการสอน

เดล รอสเซอริโอ ^{๒๙} ได้เสนอแนะในการปรับปรุงโครงการโสตทัศนศึกษา
สำหรับโรงเรียนในฟิลิปปินส์ว่า ในด้านการจัดการบริหารควรจัดให้ศูนย์โสตทัศนศึกษา เพื่อบริการ
แก่โรงเรียน โรงเรียนในท้องถิ่นรัฐนั้น ๆ หัวหน้าศูนย์โสตทัศนศึกษา ควรมีความรู้ในเรื่อง

^{๒๗} Sullivan "Instruction Problems of Texas Secondary English Teacher," Dissertation Abstracts. 5:2874-2875, 1964.

^{๒๘} Connecticut State Department of Education "Need for In-Service Education" Encyclopedia of Educational Research p. 703.

^{๒๙} Del Roserio, Oseas A., "A Proposed Audio-Visual Program for Schools and Colleges In The Philippines," Thesis Abstract Series, pp. 105-112, No. 8, 1957.

การบริหาร มีประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง และมีความรู้ทั้งทางโสตทัศนศึกษา ส่วนหน้าของศูนย์โสตทัศนศึกษา เขาเสนอแนะว่าควรมีการฝึกอบรม และมีงานวิจัย การบริการ วัสดุ การผลิตวัสดุ และควรติดต่อกับสาธารณชน และเห็นควรไต่ถามงบประมาณเพียงพอสำหรับ ใช้จ่ายต่อจำนวนครูที่ขอรับการ

ประกิจ รัตนสุวรรณ ^{๓๐} พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นในเรื่องของการขอความช่วยเหลือประการหนึ่ง คือ อุปกรณ์การสอนและอุปกรณ์การเรียน

เคมี ^{๓๑} ได้ทำการศึกษาพบว่าใน ๔ โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ ๕,๕๐๐ - ๑๑๖,๐๐๐ คน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ๓ โรงเรียนมีการแยกเป็นแผนกโสตทัศนศึกษา และแผนกวิทยุ - โทรทัศน์ ส่วนอีก ๑ โรงเรียนจัดเป็นศูนย์เดียวไม่แยก ส่วนมากมีปรัชญาและจุดมุ่งหมายไม่ชัดเจน และขาดการวางแผนงานระยะยาว

อารี สายชล ^{๓๒} ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษา ๑ พบว่าครูมีความต้องการมากข้อหนึ่ง คือ การอบรมเรื่องการทำและการใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

^{๓๐} ประกิจ รัตนสุวรรณ "ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ภาคศึกษา ๑ เกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษา ๔ พุทธศักราช ๒๕๐๓" ปริทัศน์นพนธ์การศึกษา มหามัณฑิต หน้า ๑๔๓.

^{๓๑} Kemp, Jerrold Edwin, "Audio-Visual Production Activities In Selected School. Systems With Recommendations for Improvment," Thesis Abstract Series, pp. 171-178, No. 5, 1956.

^{๓๒} อารี สายชล , "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษา ๑ พุทธศักราช ๒๕๐๓", ปริทัศน์นพนธ์การศึกษา มหามัณฑิต, หน้า ๔๔.

ฟิงค์ และผู้อื่น^{๓๓} ได้ร่วมกันศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาสังคมศึกษา ของโรงเรียนมัธยมในลูซอน ๑๒ แห่ง พบว่าปัญหาการสอนวิชาสังคมศึกษาในฟิลิปปินส์ คือ ขาดแคลนสื่อทัศนวัสดุ ซึ่งมีผลต่อการเรียน ทำให้เรียนไม่ไคลคลี่ เรื่องเกี่ยวกับปริมาณการใช้สื่อทัศนวัสดุ พบว่าครูใช้สื่อทัศนวัสดุแต่ละประเภทแตกต่างกัน ครูส่วนมากใช้สื่อทัศนวัสดุประเภทรูปภาพและแผนที่ ส่วนเครื่องมือเช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นจานเสียง และเครื่องฉายฟิล์มสทริป เกือบไม่มีเลย

วรวิทย์ วทีนสรการ^{๓๔} ได้ทำการศึกษาด้านภาพทางสื่อทัศนศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลสวนกลาง พบว่า อุปกรณ์การสอน บางอย่างก็เป็นวัสดุสิ้นเปลือง บางอย่างก็เป็นสิ่งที่จะต้องสึกหรอเมื่อใช้ ดังนั้นจะต้องมีงบประมาณประจำปีไว้เพื่อใช้ในงานด้านนี้โดยเฉพาะ การอนุมัติซื้อเครื่องมือทางสื่อทัศนศึกษา ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงผู้ใช้เป็นสำคัญ การที่ขออนุมัติซื้อสิ่งต่าง ๆ ยากเกินไป ทำให้เป็นเหตุหนึ่งที่ไม่มียุกรณ์ใช้ในโรงเรียน และเสนอแนะว่า

ครูทำหน้าที่สื่อทัศนศึกษา จะต้องให้ชั่วโมงสอนวิชาการน้อยกว่าครูอื่น ๆ แต่ต้องถือว่าชั่วโมงปฏิบัติการต่าง ๆ ของครูนั้นเป็นเสมือนชั่วโมงสอนเช่นเดียวกัน การเลือกครูทำหน้าที่สื่อทัศนศึกษา เป็นเรื่องสำคัญมาก จะต้องเลือกผู้มีนิสัยชอบทำ ครูที่รู้แต่ทฤษฎีทำอะไรไม่เป็น เป็นครูสื่อทัศนศึกษาไม่ได้

โรงเรียนที่สร้างใหม่ ๆ ควรออกแบบให้มีห้องสื่อทัศนศึกษาด้วย ห้องนี้ควรจะเป็นห้องขนาดใหญ่ รวมห้องต่าง ๆ ไว้ในนั้นโดยพร้อมมูล เช่นห้องมีค ห้องสำหรับฉายภาพชนิดต่าง ๆ ซึ่งใช้เป็นห้องเรียนได้ด้วย นอกจากนี้ต้องมีห้องเก็บอุปกรณ์การสอนด้วย.

^{๓๓} Fink, William B., et. al. "Social Studies in Luzon Public Schools," The Education Quarterly, 10:46-55.

^{๓๔} วรวิทย์ วทีนสรการ, "การสำรวจสถานภาพทางสื่อทัศนศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลสวนกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๐", ๒๕๑๐, หน้า ๑๓.

บทที่ ๓

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การหาผลประชากรสำหรับการวิจัย

ผู้เขียนได้สำรวจผลประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้โดย

๑. สำรวจจำนวนครูสอนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จากรายงานประจำปีเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ ทั้งนี้คัดลอกครูที่ทำหน้าที่บริหารและมิได้ทำการสอนประจำออก ดังปรากฏในตารางข้างล่างนี้

ตาราง ๑. จำนวนครูสอนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประจำปีเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

ประเภทโรงเรียน	จำนวนครู
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๕๕
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	๘๒
โรงเรียนราษฎร์	๑๑๑
โรงเรียนเทศบาล	๒๓
รวม	๓๗๑

จากตาราง ๑. จะเห็นว่าครูสอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนมากที่สุด ครูสอนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาน้อยที่สุด

๒. สํารวจเจ้าหน้าที่ ครูใหญ่ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการโสตทัศนศึกษา
ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒. จำนวนเจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร ครูใหญ่ ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

ประเภทสังกัด	จำนวน
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๙
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	๒
โรงเรียนราษฎร์	๑๖
โรงเรียนเทศบาล	๓
เจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ, ระดับกลุ่มโรงเรียน	๕
รวม	๕๕

จากตาราง ๒. จะเห็นได้ว่า จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับการโสต - ทัศนศึกษา ในโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีจำนวนมากที่สุด

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้เขียนได้ทำแบบสอบถามครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๗๕ ชุด ส่งให้ครูผู้สอน
ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา ให้เวลาตอบหนึ่งสัปดาห์จึงไป
รับคืนกลับมา และผู้เขียนได้ไปสัมภาษณ์ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้จัดการโรงเรียน ผู้บริหาร
และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการโสตทัศนศึกษา จำนวน ๕๕ คน ที่โรงเรียนและที่ทำการต่าง ๆ
โดยผู้เขียนได้ถือโอกาสสังเกตสถานภาพ เกี่ยวกับการผลิตและการใช้โสตทัศนวัสดุของครูผู้สอน
ระดับประถมศึกษาในโอกาสเดียวกันด้วย ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากครูและเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี

ได้แบบสอบถามก็มาถึงปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๓. จำนวนแบบสอบถามครูผู้สอนที่ส่งไปและได้รับกลับคืน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ

ประเภทโรงเรียน	จำนวนส่ง	จำนวนรับคืน	จำนวนคืนคิดเป็นร้อยละ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๕๕	๑๕๒	๙๕.๓๐
สังกัดกรมสามัญศึกษา	๔๒	๓๙	๙๒.๘๖
โรงเรียนราษฎร์	๑๑๑	๑๐๔	๙๓.๖๙
เทศบาล	๖๓	๖๒	๙๘.๕๔
รวม	๓๗๑	๓๕๗	๙๔.๕๔

จากตาราง ๓. จะเห็นว่าจำนวนครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอบแบบสอบถามร้อยละ ๙๔.๕๔

ตาราง ๔. จำนวนครูใหญ่ เจาหน้าที่ และผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์

ประเภท	จำนวน
ครูใหญ่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๘
ครูใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษา	๒
ครูใหญ่โรงเรียนราษฎร์	๑๖
ครูใหญ่สังกัดเทศบาล	๓
เจาหน้าที่และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง	๔
รวม	๕๓

ตาราง ๕. ผู้เขียนได้ทำการสัมภาษณ์ครูใหญ่ เจาหน้าที่และผู้บริหารด้วยตนเอง

จำนวน ๕๓ คน

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

ขั้นแรกของการสร้างเครื่องมือ ผู้เขียนได้ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามของเบสต์^๑ แล้วจึงดัดแปลงบางส่วนสร้างแบบสอบถามสถานภาพทางประการ เกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาชั้นสองแบบ คือ แบบให้ตอบด้วยการขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบ และแบบเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง แล้วนำแบบสอบถามชุดนี้ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้เขียนได้นำมา

^๑ Best, John W., Research in Education, pp. 140-160.

พิจารณาขอบภาพรวม และได้ปรับปรุงโดยการแก้ไขข้อความบางตอนให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้
ความสมบูรณ์ชัดเจน และตัดข้อความที่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาไม่เข้าใจออก

ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
จากมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบบสอบถามสถานภาพทางประชากร เกี่ยวกับการผลิต
และการใช้ผลิตภัณฑ์ของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาที่มี ๕ ตอน (ดูภาคผนวก) ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา เป็นต้นว่า เพศ
อายุ วุฒิ อายุราชการ ชั่วโมงที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ การรับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับ
ผลิตภัณฑ์ ศึกษา ระดับชั้นที่สอน หมวดวิชาที่สอน ให้ตอบโดยวิธีเติมคำลงในช่องว่างและโดย
วิธีการกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความตรงกับความจริงของครูผู้สอน
ระดับประถมศึกษา

ตอนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับสถานภาพ การผลิตและการได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์วัสดุ
เกี่ยวกับการได้มา การผลิต การใช้แหล่งบริการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์วัสดุ วัตถุดิบในท้องถิ่น
ปัญหาการผลิตผลิตภัณฑ์วัสดุ โดยให้ผู้ตอบกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างหลังข้อความซึ่ง
ตรงกับที่ครูผู้สอนปฏิบัติจริง ๆ

ตอนที่ ๓ คำถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้ผลิตภัณฑ์วัสดุ โดยให้ผู้ตอบกาเครื่องหมาย ☒
ลงในช่องว่างหลังข้อความที่เป็นปัญหาในการเตรียมและปัญหาในการใช้ของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

ตอนที่ ๔ คำถามเกี่ยวกับความต้องการทางผลิตภัณฑ์ของครูผู้สอนระดับประถม
ศึกษา ให้ตอบด้วยวิธีการกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่เป็นความต้องการทางผลิต-
ภัณฑ์ศึกษาตามระดับความต้องการมากน้อย

ตอนที่ ๕ เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา โดยให้
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ศึกษาอย่างเสรี เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงงาน
ด้านผลิตภัณฑ์ของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้สร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต-
ภัณฑ์ศึกษา โดยผู้เขียนออกไปดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว การจัด
ตั้งศูนย์ผลิตภัณฑ์ สถานภาพทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของโรงเรียน การใช้ผลิตภัณฑ์วัสดุ

ประเภทต่าง ๆ ของครู และความคิดเห็นเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาของผู้รับการสัมภาษณ์ (ดูภาคผนวก)

แบบสอบถามทุกชุดผู้เขียนได้เขียนคำชี้แจงวิธีตอบและมีจุดหมายขอความร่วมมือจากครูอาจารย์แนไปทุกฉบับ เพื่อให้การตอบแบบสอบถามนี้เป็นไปอย่างสมบูรณ์

การแจกจ่ายแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้เขียนได้ใช้วิธีแจกจ่ายแบบสอบถามโดยได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่และผู้บริหารในแผนกศึกษาธิการอำเภอพระนครศรีอยุธยา และหมวดการศึกษาเทศบาลเมืองพระนครศรีอยุธยา ได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ให้ โดยนัดกำหนดวันไปรับคืนแบบสอบถาม

ผู้เขียนเดินทางไปเก็บแบบสอบถามยังโรงเรียนต่าง ๆ ตามกำหนดนัดหมายพร้อมทั้งถือโอกาสสัมภาษณ์ครูใหญ่ และสังเกตเกี่ยวกับกิจการโสตทัศนศึกษาภายในโรงเรียน

ก่อนผู้เขียนจะส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ผู้เขียนได้ขอหนังสือแนนำตัวจากประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาไปขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และครูผู้สอนระดับประถมศึกษาสังกัดเทศบาล

การจัดกระทำข้อมูล

๑. สํารวจแบบสอบถามแต่ละฉบับที่ได้อัปคืนมาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบในข้อกระทงต่าง ๆ
๒. กำหนดรหัสจำเป็นทองไขให้เข้ากับระบบการจัดกระทำข้อมูลด้วยเครื่องจักรกลสถิติ
๓. ลงรหัสจากข้อมูลลงในบัตรสถิติ
๔. ทำตารางไขหัวเรือ่ง (cross tabulation) ด้วยเครื่องจักรกลสถิติ I.B.M. แบบ ๓๖๐/๔๐
๕. หาความถี่ของคะแนน และค่าความสำคัญของข้อกระทงของแบบสอบถามทุกชุด

ผู้เขียนใช้เครื่องจักรกลสถิติ I.B.M. แยกคำตอบของครูอาจารย์โดยพิจารณาความดี
ของครูอาจารย์ที่ตอบแต่ละข้อกระทงคำถามในแบบสอบถาม

แบบสอบถาม เมื่อผู้เขียนแยกประเภทต่าง ๆ แล้ว ผู้เขียนจึงแปลความหมายจาก
ตารางต่าง ๆ ในเรื่อง เพศ วุฒิ อายุ อาชีพ การศึกษาที่สอน ความคิดเห็น
ความต้องการ การผลิต การใช้ รวบรวมเหตุผลประกอบคำถามและรวบรวมความคิดเห็น
ของครูอาจารย์เพื่อทำการวิเคราะห์เพื่อสรุปเสนอแนะต่อไป

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูใหญ่ เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร นำมารวบรวมเพื่อสรุปเสนอแนะต่อไป

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำการทบทวนวิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

๑. ลักษณะของกลุ่มประชากร
๒. สถานภาพการผลิตและการใช้สิ่งโสฬสทัศนวัสดุ
๓. สถานภาพการใช้โสฬสทัศนวัสดุ
๔. ความต้องการทางโสฬสทัศนศึกษา
๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา

ลักษณะของกลุ่มประชากร

มวลประชากรของการศึกษาคณะครูครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ครูใหญ่ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโสฬสทัศนศึกษา ในโรงเรียนเขตอำเภอดุสิตหรืออยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มวลประชากรที่เป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๙ คน แต่ได้รับคำตอบแบบสอบถามคืนเฉพาะที่ใช้จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖๑ ส่วน มวลประชากรที่เป็นครูใหญ่ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโสฬสทัศนศึกษา ผู้ทำการทบทวนวิจัยได้ไปทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง มีจำนวน ๕ คน ทั้งนี้ผู้ให้การสัมภาษณ์เป็นครูใหญ่ ในโรงเรียนประถมศึกษาเสีย ๕ คน ผู้ให้สัมภาษณ์อีก ๔ คน เป็นเจ้าหน้าที่และผู้บริหารระดับอำเภอดุสิต

ครูที่ตอบแบบสอบถามในจำนวน ๓๓ คนนี้ จำแนกตามประเภทโรงเรียนเป็น ๔ ประเภทด้วยกัน คือ ประเภทครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดถึง ๑๕ คน ประเภทครูผู้สอนในโรงเรียนราษฎร์ มี ๑๐ คน ครูผู้สอนในโรงเรียนเทศบาล มี ๖ คน ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งมีเพียง ๒ คนเท่านั้น นับว่าเป็นจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง ๕. แสดงจำนวนครูจำแนกตามชนชั้นตอนและเพศ

ชั้น	ชาย		หญิง		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๒๐	๕.๖๐	๕๑	๑๕.๒๙	๗๑	๑๙.๘๙
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๓๖	๑๐.๘๘	๕๐	๑๔.๐๑	๘๖	๒๔.๐๙
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๒๓	๖.๑๖	๓๗	๑๐.๓๖	๕๙	๑๖.๕๓
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๒๐	๕.๖๐	๓๔	๙.๕๒	๕๔	๑๕.๑๓
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๘	๒.๒๔	๒๒	๖.๑๖	๓๐	๘.๔๐
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๓	๐.๘๖	๒๒	๖.๑๖	๒๕	๘.๑๒
ประถมศึกษาปีที่ ๗	๑๑	๓.๐๘	๓๗	๙.๓๖	๔๘	๑๓.๘๔
รวม	๑๒๔	๓๔.๙๓	๒๓๓	๖๕.๒๗	๓๕๗	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๕. จะเห็นว่าจำนวนครูทั้งหมดเกือบ ๒ ใน ๓ เป็นครูหญิง (๖๕.๒๗ %)

ตาราง ๖. แสดงจำนวนครูจำแนกตามประเภทโรงเรียน ระดับชั้นที่สอน
การรับการอบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา และความชอบในอาชีพครู

	องค์การบริหาร	สามัญศึกษา	ราษฎร์	เทศบาล	รวม	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้น	๑๓๘	๑๘	๕๖	๕๘	๒๖๐	๗๕.๖๔
ประถมศึกษาตอนปลาย	๑๕	๒๔	๔๔	๔	๘๗	๒๔.๓๖
ครูเคยได้รับการอบรม	๑๓๗	๓๗	๘๓	๕๒	๓๐๙	๘๖.๕๕
ครูไม่เคยได้รับการอบรม	๑๖	๕	๑๗	๑๐	๔๘	๑๓.๔๕
ครูชอบในอาชีพครู	๑๓๔	๓๗	๘๓	๕๕	๓๐๓	๘๔.๘๗
ครูไม่ชอบในอาชีพครู	๑๘	๕	๑๗	๑๓	๕๓	๑๕.๑๓

จากตาราง ๖. จะเห็นว่าจำนวนครูทั้งหมดประมาณ ๓ ใน ๔ (๗๕.๖๔%) เป็นครูที่สอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ครูส่วนใหญ่ (๘๖.๕๕%) เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษาแล้ว และส่วนใหญ่ (๘๔.๘๗%) มีความชอบในอาชีพครู

ตาราง ๔. แสดงจำนวนครูจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	รวม	
	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า ม.๖, พ, ป, ว และ ม.๖	๑๕๕	๔๓.๕๒
พป., ป.ป., ป.กศ., ม.๔, มศ.๕	๑๒๓	๓๔.๕๕
อ.กศ., พ.ม., ป.ม., ป.กศ.สูง	๗๔	๒๐.๗๓
ปริญญาตรี	๓	๐.๘๔
ปริญญาโท	๒	๐.๕๖
รวม	๓๕๗	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔. จำนวนครูทั้งหมดที่เก็บครั้งหนึ่ง (๔๓.๕๒%) มีวุฒิต่ำกว่า ม.๖, พ, ป, ว และ ม.๖ ที่เหลือเป็นครูซึ่งมีวุฒิ ป.กศ.สูง, พ.ม., ป.ม., อ.กศ. และ ป.กศ., ม.๔, พ.ป. ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท มีจำนวนน้อยมาก เพียง ๓ คน และ ๒ คน ตามลำดับเท่านั้น

ตาราง ๔. แสดงจำนวนครูจำแนกตามชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์

จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์	รวม	
	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑๐ ชั่วโมง	๑๑	๓.๐๘
๑๐ ชั่วโมง - ๑๕ ชั่วโมง	๑๑	๓.๐๘
๑๖ ชั่วโมง - ๒๐ ชั่วโมง	๒๓	๗.๕๖
๒๑ ชั่วโมง - ๒๕ ชั่วโมง	๖๓	๑๙.๖๕
มากกว่า ๒๕ ชั่วโมง	๒๔๕	๖๘.๖๓
รวม	๓๕๓	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔. จำนวนครูตอบแบบสอบถามมากกว่า ๒ ใน ๓ (๖๘.๖๓%)
 ต้องทำการสอนเป็นประจำวันมากกว่าสัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมง

ตาราง ๑๒. แสดงจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามประเภทสังกัดและเพศ

ประเภทสังกัด	ชาย		หญิง		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๔	๕๒.๑๐	๔	๗.๐๒	๒๘	๕๙.๑๔
สังกัดกรมสามัญศึกษา	๒	๓.๕๐	—	—	๒	๓.๕๐
โรงเรียนราษฎร์	๑๒	๒๑.๐๕	๔	๗.๐๒	๑๖	๓๒.๐๖
สังกัดเทศบาล	๗	๑๒.๒๘	—	—	๗	๑๒.๒๘
ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง	๔	๗.๐๒	—	—	๔	๗.๐๒
รวมยอด	๔๙	๘๙.๕๕	๘	๑๕.๐๓	๕๗	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๒. จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ๕๗ คน ส่วนใหญ่เป็นชายมีจำนวนถึง ๔๙ คน ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหญิงเพียง ๘ คน เท่านั้น เมื่อจำแนกผู้ให้สัมภาษณ์ตามประเภทสังกัด จะเห็นได้ว่าเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ให้สัมภาษณ์ (๕๙.๑๔%) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตาราง ๑๓. จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามอายุ

อายุ	รวม	
	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า ๒๐ ปี และ ๒๐ ปี	1	1
๒๑ ปี - ๒๕ ปี	๓	๕.๒๖
๒๖ ปี - ๓๐ ปี	๑	๑.๖๕
๓๑ ปี - ๓๕ ปี	๔	๖.๖๖
๓๖ ปี - ๔๐ ปี	๑๔	๒๖.๖๖
๔๑ ปี - ๔๕ ปี	๑๔	๒๖.๕๕
๔๖ ปี - ๕๐ ปี	๑๑	๑๙.๒๙
มากกว่า ๕๐ ปี	๕	๙.๓๙
รวม	๕๓	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๓. จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์มากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด (๕๓ คน) มีอายุระหว่าง ๓๖ ถึง ๕๕ ปี

ตาราง ๑๔. แสดงจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	รวม	
	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า ม.๖, พ, ป, ว และ ม.๖	๑๔	๓๑.๕๓
พ.ป., ป.ป., ป.กศ., ม.๘, มศ.๕	๒๔	๕๒.๑๐
อ.กศ., พ.ม., ป.ม., ป.กศ.สูง	๑๓	๒๘.๘๐
ปริญญาตรี	๒	๓.๕๑
ปริญญาโท	๑	๒.๑๖
รวม	๕๓	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๔. ในจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ๕๓ คน พบว่าได้รับการศึกษาในระดับปานกลางเพียง ๒๔ คน ที่มีวุฒิ พ.ป., ป.ป., ป.กศ., ม.๘, มศ.๕ และผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีวุฒิระดับปริญญาตรี มีเพียง ๒ คนเท่านั้น

ตาราง ๑๕. แสดงจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	รวม	
	ความถี่	ร้อยละ
๑ ปี - ๕ ปี	๑๑	๑๙.๒๙
๖ ปี - ๑๐ ปี	๑	๑.๗๕
๑๑ ปี - ๑๕ ปี	๒	๓.๕๗
๑๖ ปี - ๒๐ ปี	๑๐	๑๗.๕๔
๒๑ ปี - ๒๕ ปี	๑๐	๑๗.๕๔
มากกว่า ๒๕ ปี	๒๓	๔๐.๓๓
รวม	๕๗	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๕. จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดเกือบครึ่งหนึ่ง (๔๐.๓๓ %) มีอายุราชการมากกว่า ๒๕ ปี

ตาราง ๑๖. แสดงจำนวนครูที่ทำการสอนประจำ*ในโรงเรียน
(จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่, ๕๓ โรงเรียน)

จำนวนครูที่ทำการสอนประจำโรงเรียนละ	จำนวนโรงเรียน	
	ความถี่	ร้อยละ
๑ คน - ๕ คน	๒๒	๔๑.๕๔
๖ คน - ๑๐ คน	๔	๗.๕๗
๑๑ คน - ๑๕ คน	๕	๙.๔๓
๑๖ คน - ๒๐ คน	๕	๙.๔๓
๒๑ คน - ๒๕ คน	๔	๗.๕๗
มากกว่า ๒๕ คน	๔	๗.๕๗
รวม	๕๓	๑๐๐.๐๐

* ไม่นับรวมครูใหญ่

จากตาราง ๑๖. จากจำนวนโรงเรียน ๕๓ โรงเรียน มีถึง ๒๒ โรงเรียนที่มีจำนวนครูที่ทำการสอนประจำไม่ถึง ๕ คน

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการผลิตและการไค้มา ซึ่งโสภทศนวุตถ

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการผลิตและการไค้มา ซึ่งโสภทศนวุตถ ผู้เขียนใช้ตอนที่ ๒
ในแบบสอบถาม (ดังปรากฏในภาคผนวก)

ตาราง ๓๗. แสดงวิธีการได้สัสดัตถ์มาเรียงลำดับตามจำนวนคำตอบจากมากไปหาน้อย

วิธีการได้มา	ความถี่ ทั้งหมด ๓๕๗ คน	ร้อยละ
๑. ผลิตภัณฑ์ตนเอง	๒๕๐	๘๑.๒๓
๒. ใช้เงินส่วนตัวซื้อตนเอง	๒๕๒	๗๐.๕๕
๓. ให้แก่โรงเรียนช่วยเหลือ	๒๔๗	๖๙.๑๙
๔. ยืมมาจากเพื่อนครูในโรงเรียน	๑๗๐	๔๗.๖๒
๕. ใช้ผู้อื่นผลิตให้	๕๓	๑๕.๐๕
๖. ขอมมาจากแหล่งบริการทาง สัสดัตถ์	๗๕	๒๑.๐๑
๗. ยืมมาจากโรงเรียนอื่น	๕๒	๑๔.๕๗

จากตาราง ๓๗. แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ (๘๑.๒๓%) ผลิตสัสดัตถ์ด้วยตนเอง

ตาราง ๘. แสดงวิธีการได้สัดส่วนวัสดุมา จำแนกตามประเภทโรงเรียน

วิธีการได้มา	องค์การ	สำนัก	ราษฎร	เทศบาล
	บริหาร	ศึกษา		
	ทั้งหมด ๑๕๓ คน	ทั้งหมด ๕๒ คน	ทั้งหมด ๑๐๐ คน	ทั้งหมด ๖๒ คน
ใช้เงินส่วนตัวเข้ามาเอง	๑๓๑*	๓๗	๔๗	๕๓*
ให้นักเรียนช่วยหามา	๑๑๖	๒๕	๕๔	๔๔
ยืมมาจากเพื่อนครูในโรงเรียน	๔๑	๙	๕๕	๓๑
ยืมจากโรงเรียนอื่น	๒๕	๖	๒๐	๑
ขอมาจากแหล่งบริการทาง สสค. สศค.	๓๓	๑๔	๒๐	๘
ในหมู่บ้านผลิตให้	๔๔	๑๖	๒๐	๑๓
ผลิตควบตนเอง	๑๒๔	๓๕*	๓๑*	๕๖

* จำนวนค่าตอบแทนสูงสุดแต่ละช่อง

จากตาราง ๘. ครูในโรงเรียนแต่ละประเภทมีวิธีการได้สัดส่วนวัสดุมาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๑๘. แสดงการไถ่กู้วัตถุมงคลมาใช้ในการผลิตโสมกัณฑ์วัตถุเรียงลำดับตามจำนวน
คำตอบจากมากไปหาน้อย

ที่มาของวัตถุมงคล	รวม	
	ความถี่ ทั้งหมด ๓๕๓ คน	ร้อยละ
๑. ไถ่กู้สุกหาได้ในท้องถิ่นเป็นวัตถุมงคล	๒๖๒	๗๓.๙๖
๒. ซื้อควยเงินของตัวเอง	๒๕๖	๖๓.๓๑
๓. ซื้อจากเงินของโรงเรียน	๒๑๐	๕๙.๘๒
๔. รวมกับซื้อกับเพื่อนครู	๑๔๑	๓๙.๕๐

จากตาราง ๑๘, ครูเกือบ ๓ ใน ๔ ของจำนวนครูทั้งหมด ๓๕๓ คน ไถ่กู้สุกหาได้
ในท้องถิ่นเป็นวัตถุมงคลในการผลิตโสมกัณฑ์วัตถุ

ตาราง ๒๐. แสดงการไถ่กู้ตักุมมาใช้ในการผลิตสัคตัทศนัศวัด
จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ที่มาของวักตักุม	องค์การ	สำนัฏ	ำ	เทศบาค
	บริหาร	ศัฏษา	รำนฏ	
	ทงหมค	ทงหมค	ทงหมค	
	๑๕๓ กน	๔๒ กน	๑๐๐ กน	๒๒ กน
ซัคตักุมเงินของทนเอง	๑๑๘	๑๕	๓๘	๕๔ *
ซัคตักุมเงินของ รัง เรณ	๕๓	๓๓ *	๓๔ *	๔๖
รวมกันซัคตักุมเพณครุ	๓๘	๒	๒๔	๓๓
ใช้วักตักุมทักในทงณนเป็นวักตักุม	๑๒๘ *	๒๔	๒๘	๔๑

* จำนวนคำทอบแบบสอบฉานมากทึสุดในแต่ละซง

จากตาราง ๒๐. ครุในรัง เรณสังกัดกรมสำนัฏศัฏษา และครุรัง เรณรำนฏ ส่วนมากใช้วักตักุมในการผลิตสัคตัทศนัศวัดจากการซัคตักุมเงินของรัง เรณ ซึ่แตกต่างกับครุในรัง เรณสังกัดองค์การบริหารส่วนจ้งหวัค และครุในรัง เรณเทศบาค

ตาราง ๒๑. แสดงการใช้แหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุของครู
เรียงลำดับจำนวนคำตอบจากมากไปหาน้อย

การใช้แหล่งบริการ	ความถี่ ทั้งหมด ๓๕๓ คน	ร้อยละ
๑. ครูเห็นว่าแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุมีประโยชน์มากในเรื่อง วัสดุการสอน	๒๗๖	๗๗.๓๑
๒. ครูมีความต้องการทราบแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุในแหล่งอื่นอีก	๒๕๐	๗๐.๐๓
๓. ขณะนี้ครูไม่ติดต่อกับแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุเพราะไม่ได้รับความ ร่วมมือ	๑๐๑	๒๘.๒๘
๔. การติดต่อกับแหล่งบริการ โสภทัศน์วัสดุเป็นส่วนตัวสะดวกกว่าติดต่อกับ ทางการ	๘๘	๒๔.๖๕
๕. ครู เคยได้รับบริการจากบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุ	๖๕	๑๘.๒๑
๖. ครู เคยขอความร่วมมือจากแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุ	๖๐	๑๖.๘๑
๗. แหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุไม่สะดวกแก่การติดต่อกับ เพราะคมนาคม ลำบาก	๕๘	๑๖.๒๕
๘. ในท้องถิ่นที่ทั้ง โรงเรียนมีแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุ	๕๕	๑๓.๓๓
๙. ขณะนี้ยังคงติดต่อกับแหล่งบริการ เกี่ยวกับ แหล่งบริการ โสภทัศน์วัสดุเสมอ ๆ	๕๒	๑๑.๖๒

จากตาราง ๒๑. การใช้แหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุของครู จากจำนวนคำตอบ
แบบสอบถามทั้งหมด ๓๕๓ คน ครูส่วนใหญ่มากกว่า ๓ ใน ๔ (๗๗.๓๑ %) มีความเห็นว่า
แหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุมีประโยชน์มากในเรื่องวัสดุการสอน และมีครูจำนวนใกล้เคียงกัน
ที่ต้องการทราบแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสภทัศน์วัสดุในแหล่งอื่นอีก

ตาราง ๒๒. แสดงการใช้แหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุของครู
จำแนกตามประเภทโรงเรียน

การใช้แหล่งบริการ	องค์การบริหาร	สามัญศึกษา	ราษฎร	เทศบาล
	ทั้งหมด ๑๕๓ คน	ทั้งหมด ๔๒ คน	ทั้งหมด ๑๐๐ คน	ทั้งหมด ๖๒ คน
เคยได้รับบริการจากแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ	๓๐	๑๐	๔๘	๗
เคยขอความร่วมมือจากแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ	๒๔	๘	๑๖	๘
ขณะนี้ยังคงติดต่อกับแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ	๒๓	๕	๑๒	๒
ขณะนี้ไม่ติดต่อกับแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ เพราะไม่ได้รับความร่วมมือ	๕๗	๘	๒๓	๒๓
การติดต่อกับแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุเป็นส่วนตัว สะดวกกว่าติดต่อเป็นทางการ	๓๘	๑๕	๒๔	๑๑
แหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุไม่สะดวกแก่การติดต่อ เพราะการคมนาคมลำบาก	๓๖	๕	๑๐	๔
ในท้องถิ่นที่ทั้งโรงเรียนมีแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ	๒๒	๖	๑๒	๕
มีความต้องการทราบแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ ในแหล่งอื่น ๆ อีก	๑๑๔	๓๕*	๖๕	๓๖
แหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุมีประโยชน์มาก ในเรื่องวัสดุการสอน	๑๒๐*	๓๔	๘๒*	๕๐*

* ครูตอบแบบสอบถามมีจำนวนสูงสุดของแต่ละช่อง

จากตาราง ๒๒. ครูในโรงเรียนทั้ง ๔ ประเภทใช้แหล่งบริการ เกี่ยวกับโสฬทัศนวัสดุ
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๓. แสดงวัตถุดิบที่หาได้ภายในท้องถิ่น เรียงลำดับความสำคัญ
จากมากไปหาน้อย

วัตถุดิบที่หาได้	มีมาก	มี	มีน้อย	ค่าความสำคัญ*	
				ความถี่	ร้อยละ
๑. ไม้ไผ่	๑๔๓	๑๘๐	๓๔	๘๒๓	๗๖.๘๕
๒. คนชอย	๔๔	๒๕๑	๖๒	๖๙๖	๖๔.๙๘
๓. เสื่อลำแพน	๓๓	๒๓๐	๑๑๐	๖๒๑	๕๙.๙๘
๔. ขมิ้น	๖	๑๙๐	๑๕๘	๕๖๕	๕๒.๓๕
๕. กอกอัญชัน	๒๔	๑๔๓	๑๙๐	๕๔๘	๕๑.๓๓
๖. เสื่อกก	๖	๑๔๒	๒๐๙	๕๑๑	๔๙.๓๑
๗. มะพลับ	๑๓	๑๐๖	๒๓๙	๔๘๘	๔๕.๖๖
๘. มะเกลือ	๓	๑๑๑	๒๓๙	๔๘๒	๔๕.๐๐
๙. ทุเรียน	๒	๙๕	๒๒๐	๔๖๖	๔๓.๕๘
๑๐. การกอกอัญชัน	๒	๕๕	๓๐๐	๔๑๖	๓๙.๘๔
๑๑. กล้วย	๘	๔๒	๓๐๓	๔๑๕	๓๙.๓๔
๑๒. คนเกล็ด	—	๒	๓๒๙	๓๓๕	๓๑.๙๕
๑๓. คนชบ	—	๑๘	๓๓๙	๓๓๕	๓๑.๐๑
๑๔. ลูกกำ	—	๑๒	๓๔๕	๓๖๕	๓๔.๔๕

* ค่าความสำคัญเท่ากับผลรวมของความถี่แต่ละของคูณด้วยน้ำหนักประจำของ
คือ มีมาก = ๓ มี = ๒ มีน้อย = ๑

จากตาราง ๒๓. วัตถุดิบที่หาได้ภายในท้องถิ่นที่มีมากที่สุดคือไม้ไผ่ คนชอย และ
เสื่อลำแพน

ตาราง ๒๔. แสดงปัญหาในการผลิตโสตทัศนวัสดุ เรียงลำดับความสำคัญ
จากมากไปหาน้อย

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑. ขาดผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำโสตทัศนวัสดุ	๑๓๖	๑๑๕	๕๒	๒๕	๑๑๒๗	๗๘.๕๙
๒. ไม่มีเครื่องมือในการทำโสตทัศนวัสดุเพียงพอ	๑๑๔	๑๕๔	๖๒	๒๓	๑๐๖๙	๗๔.๘๖
๓. ไม่มีเครื่องมือช่วยในการทำโสตทัศนวัสดุ	๑๐๕	๑๕๙	๗๕	๒๔	๑๐๕๕	๗๓.๘๘
๔. ขาดเงินซื้อวัสดุที่ใช้ทำโสตทัศนวัสดุ	๑๐๘	๑๕๒	๖๘	๓๙	๑๐๕๓	๗๓.๗๔
๕. ขาดความรู้ประสบการณ์ในการทำโสตทัศนวัสดุ	๗๙	๑๔๘	๙๓	๓๓	๘๘๓	๖๔.๘๔
๖. ไม่มีสถานที่เหมาะสมที่จะทำโสตทัศนวัสดุ	๕๒	๑๓๑	๘๙	๔๘	๘๗๕	๖๔.๒๘
๗. ขาดทักษะในการทำโสตทัศนวัสดุอย่างเพียงพอ เช่นการเขียนรูป การประดิษฐ์ตัวอักษรฯ	๗๙	๑๓๙	๙๑	๔๘	๘๖๓	๖๓.๔๔
๘. ไม่มีเวลาทำโสตทัศนวัสดุ เพราะมีภาระในการสอนมากเกินไป	๖๘	๑๒๖	๑๑๖	๓๙	๘๕๓	๖๖.๗๓
๙. มีความลำบากในการหาวัสดุสิ้นเปลืองเพื่อการ	๕๖	๑๔๘	๑๐๒	๖๑	๘๙๓	๖๒.๕๔
๑๐. ไม่มีเวลาทำโสตทัศนวัสดุ เพราะมีภาระอื่น (นอกจากการสอน) มากเกินไป	๗๙	๙๔	๑๒๓	๗๒	๘๗๒	๖๑.๐๓
๑๑. ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้เครื่องมือโสตทัศนวัสดุจากทางโรงเรียน	๘๙	๙๓	๑๐๙	๙๓	๘๓๙	๕๘.๔๑

ตาราง ๒๔. (ต่อ)

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑๒. เสียเวลาในการทำโสตทัศนวัสดุ	๓๓	๑๓๐	๑๓๖	๓๔	๘๐๔	๕๖.๓๐
๑๓. นำไปใช้โดยไม่คุ้มค่า	๕๖	๕๖	๑๕๐	๑๔๔	๖๕๐	๔๕.๕๒
๑๔. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนในการทำโสตทัศนวัสดุ	๑๓	๒๔	๑๐๓	๒๒๑	๕๓๕	๓๓.๑๖

ตาราง ๒๔. แสดงว่าครูชาคผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำโสตทัศนวัสดุ ชาคเครื่องมือเครื่องช่วย และชาคเงินซื้อโสตทัศนวัสดุ

ตาราง ๕. แสดงปัญหาการผลิตโสตทัศนวัสดุเปรียบเทียบระหว่างครูในโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับครูในโรงเรียนราษฎร์

ปัญหาการผลิต	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความ แตกต่าง
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ขาดความรู้ประสบการณ์ ในการทำโสตทัศนวัสดุ	องค์การ	๓๔	๕๓	๓๘	๒๔	๔๐๓	๖๖.๕๐	๔.๐๐
	ราษฎร์	๓๑	๔๓	๑๔	๓	๒๔๔	๓๔.๕๐	
- ขาดเงินซื้อวัสดุที่ใช้ทำ โสตทัศนวัสดุ	องค์การ	๖๒	๖๕	๑๔	๓	๔๔๔	๓๔.๓๔	๔.๔๔
	ราษฎร์	๒๑	๔๕	๒๘	๖	๒๔๑	๓๐.๒๕	
- เสียเวลาในการทำ โสตทัศนวัสดุ	องค์การ	๔	๔๔	๖๓	๓๒	๓๔๑	๕๕.๓๒	๒.๓๓
	ราษฎร์	๕	๓๒	๓๔	๒๔	๒๔๓	๕๓.๒๕	
- นำไปใช้แล้วใครดูแลไม่คุ้มค่า	องค์การ	๑๐	๑๓	๖๒	๖๔	๒๓๑	๔๔.๒๔	๑.๔๔
	ราษฎร์	๒	๑๒	๔๑	๔๕	๓๓๑	๔๒.๓๕	
- มีความลำบากในการหา วัสดุสิ้นเปลืองที่ต้องการ	องค์การ	๒๓	๖๒	๔๐	๒๔	๓๔๑	๖๓.๐๓	๐.๔๓
	ราษฎร์	๑๕	๔๔	๒๓	๑๔	๒๔๖	๖๔.๐๐	
- ไม่มีเครื่องมือทำโสตทัศน วัสดุเพียงพอ	องค์การ	๕๑	๓๒	๒๑	๔	๔๓๑	๓๖.๕๖	๐.๕๖
	ราษฎร์	๓๓	๔๑	๑๓	๔	๓๐๖	๓๖.๕๐	
- ไม่มีเครื่องช่วยในการทำ โสตทัศนวัสดุ	องค์การ	๔๖	๓๕	๒๒	๑๐	๔๖๓	๓๕.๖๖	๑.๔๖
	ราษฎร์	๓๒	๔๒	๑๓	๔	๒๔๓	๓๔.๒๕	
- ไม่ได้รับความสะดวกใน การใช้เครื่องมือโสตทัศน วัสดุจากทางโรงเรียน	องค์การ	๓๑	๕๓	๓๔	๓๑	๓๔๐	๖๓.๓๓	๔.๔๔
	ราษฎร์	๑๓	๒๒	๓๔	๓๑	๒๓๓	๕๔.๒๕	
- ไม่มีสถานที่สำหรับทำโสต ทัศนวัสดุที่เหมาะสม	องค์การ	๔๔	๕๓	๓๑	๑๖	๔๔๔	๓๒.๓๓	๔.๒๓
	ราษฎร์	๒๑	๒๔	๓๕	๑๖	๒๔๔	๖๓.๕๐	

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

ปัญหาการผลิต	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ขาดผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำโสตทัศนวัสดุ	องค์การ	๖๙	๕๓	๒๑	๑๐	๔๘๓	๓๙.๕๘	๑.๕๘
	ราษฎร์	๕๐	๒๓	๑๖	๑๑	๓๑๒	๓๘.๐๐	
- ไม่มีเวลาทำโสตทัศนวัสดุ เพราะมีภาระในการสอนมากเกินไป	องค์การ	๓๔	๕๑	๕๐	๑๘	๔๐๓	๖๖.๕๐	๓.๕๐
	ราษฎร์	๑๙	๓๑	๓๓	๑๓	๒๙๒	๖๓.๐๐	
- ไม่มีเวลาทำโสตทัศนวัสดุ เพราะมีภาระอื่น (นอกจากการสอน) มากเกินไป	องค์การ	๒๙	๔๑	๕๓	๓๐	๓๓๕	๖๑.๒๓	๔.๒๓
	ราษฎร์	๑๖	๒๕	๓๐	๒๙	๒๒๘	๕๓.๐๐	
- ขาดทักษะในการทำโสตทัศนวัสดุอย่างเพียงพอ เช่น การเขียนรูป การประดิษฐ์ตัวอักษร ฯลฯ	องค์การ	๓๖	๕๑	๔๘	๑๘	๔๑๑	๖๓.๑๕	๒.๑๕
	ราษฎร์	๒๐	๔๑	๑๘	๒๑	๒๖๐	๖๕.๐๐	
- ขาดความรู้ไม่สนับสนุนในการทำโสตทัศนวัสดุ	องค์การ	๒	๘	๕๕	๙๘	๒๒๐	๓๙.๙๕	๖.๐๕
	ราษฎร์	๕	๙	๓๕	๕๑	๑๖๘	๔๒.๐๐	

จากตาราง ๒๕. ครูในโรงเรียนราษฎร์ และครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีปัญหาการผลิตโสตทัศนวัสดุไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๖. แสดงปัญหาในการผลิตโสตทัศนวัสดุเปรียบเทียบระหว่าง โรงเรียนเทศบาล
กับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

ปัญหาในการผลิต	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความ แตกต่าง
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
— ขาดความรู้ประสบการณ์ ในการทำโสตทัศนวัสดุ	เทศบาล	๑๐	๓๕	๑๑	๖	๑๑๓	๖๔.๗๖	๗.๒๓
	สามัญ	๔	๑๓	๒๕	—	๑๐๕	๖๒.๕๕	
— ขาดเงินซื้อวัสดุที่ใช้ทำ โสตทัศนวัสดุ	เทศบาล	๒๓	๒๔	๗	๔	๑๔๔	๗๘.๒๓	* ๒๔.๖๖
	สามัญ	๒	๑๔	๑๔	๑๒	๕๐	๕๓.๕๙	
— เสียเวลาในการหา โสตทัศนวัสดุ	เทศบาล	๒	๓๒	๒๑	๗	๑๕๓	๖๑.๗๐	๓.๕๖
	สามัญ	๑	๑๓	๑๔	๖	๕๗	๕๙.๗๔	
— นำไปใช้แล้วโดยไม่รู้คุณค่า	เทศบาล	๕	๑๔	๒๔	๑๑	๑๔๑	๕๖.๘๕	๑๖.๕๙
	สามัญ	—	๓	๑๔	๒๐	๖๗	๓๕.๘๘	
— มีความลำบากในการหา วัสดุสิ้นเปลืองที่ต้องการ	เทศบาล	๗	๒๔	๒๒	๕	๑๖๑	๖๔.๕๒	๑๑.๓๕
	สามัญ	๑	๑๔	๑๗	๑๐	๕๐	๕๓.๕๙	
— ไม่มีเครื่องมือในการทำ โสตทัศนวัสดุเพียงพอ	เทศบาล	๒๑	๒๔	๑๑	๑	๑๔๔	๗๘.๒๓	๑๕.๘๕
	สามัญ	๕	๑๒	๑๗	๘	๕๘	๕๘.๓๓	
— ไม่มีเครื่องมือช่วยในการ ทำโสตทัศนวัสดุ	เทศบาล	๒๒	๒๕	๑๓	๒	๑๔๑	๗๗.๐๑	๑๕.๑๑
	สามัญ	๕	๑๓	๑๓	๗	๑๐๔	๖๑.๕๐	
— ไม่ได้รับความสะดวกใน การใช้เครื่องมือโสตทัศน วัสดุจากทางโรงเรียน	เทศบาล	๑๒	๑๖	๒๐	๑๔	๑๕๐	๖๐.๔๔	๑๔.๖๔
	สามัญ	๒	๖	๑๗	๑๗	๗๗	๕๕.๘๔	
— ไม่มีสถานที่สำหรับทำโสต ทัศนวัสดุที่เหมาะสม	เทศบาล	๑๔	๒๔	๑๓	๖	๑๓๕	๗๐.๕๖	๑๐.๔๔
	สามัญ	๕	๑๓	๑๐	๑๐	๑๐๑	๖๐.๑๒	

ตาราง ๒. (ต่อ)

ปัญหาในการผลิต	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ขาดผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำไสตทัศนวัสดุ	เทศบาล	๓๑	๒๓	๘	—	๒๐๙	๘๘.๒๘	๑๒.๘๕
	สามัญ	๙	๒๒	๗	๔	๑๒๐	๗๑.๔๓	
- ไม่มีเวลาทำไสตทัศนวัสดุ เพราะมีการะในการสอนมากเกินไป	เทศบาล	๑๔	๒๓	๒๓	๒	๑๗๓	๖๙.๗๖	๒.๒๗
	สามัญ	๙	๒๑	๑๐	๒	๑๒๑	๗๒.๐๓	
- ไม่มีเวลาทำไสตทัศนวัสดุ เพราะมีการะอื่น (นอกจากการสอน)มากเกินไป	เทศบาล	๑๔	๑๙	๒๐	๙	๑๖๒	๖๕.๓๓	๑.๖๔
	สามัญ	๙	๙	๒๐	๔	๑๐๗	๖๓.๖๙	
- ขาดทักษะในการทำไสตทัศนวัสดุ อย่างเพียงพอ เช่น การเขียนรูป การประดิษฐ์ตัวอักษร ฯ	เทศบาล	๑๓	๒๑	๑๖	๖	๑๗๑	๖๘.๙๖	๓.๐๗
	สามัญ	๑๐	๒๐	๙	๓	๑๒๑	๗๒.๐๓	
- ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนในการทำไสตทัศนวัสดุ	เทศบาล	๑	๕	๑๖	๔๐	๕๑	๒๖.๖๙	๓.๗๖
	สามัญ	๑	๒	๗	๓๒	๕๖	๓๓.๓๓	

* ค่าความแตกต่างสูงสุด

จากตาราง ๒. ครูโรงเรียนเทศบาลขาดเงินซื้อวัสดุใช้ทำไสตทัศนวัสดุ มากกว่าครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา แต่ปัญหาในเรื่องไม่มีเวลาทำไสตทัศนวัสดุทั้งครูในโรงเรียนเทศบาล และครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีพอ ๆ กัน

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการใช้โลตทัศน์วัสดุ

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการใช้โลตทัศน์วัสดุ ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถาม ตอนที่ ๓ (ดังปรากฏในภาคผนวก)

ตาราง ๒. แสดงปัญหาการใช้โลตทัศน์วัสดุเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

ปัญหาการใช้	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑. ขาดผู้แนะนำในการใช้โลตทัศน์วัสดุ	๑๑๐	๑๒๐	๕๐	๓๗	๑๐๕๓	๓๑.๒๑
๒. ไม่สามารถหาวัสดุโดยตรงตามจุดมุ่งหมาย	๖๓	๑๖๕	๓๕	๕๒	๕๓๕	๒๘.๒๘
๓. ขาดความรู้และประสบการณ์ในการใช้โลตทัศน์วัสดุ	๓๑	๑๒๕	๑๓๗	๕๐	๕๓๕	๒๕.๔๘
๔. ทางโรงเรียนมีโลตทัศน์วัสดุน้อย	๓๓	๑๐๓	๑๑๘	๕๕	๕๑๒	๒๓.๘๓
๕. ชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป	๕๕	๘๓	๑๓๗	๘๘	๘๓๗	๕๖.๕๒
๖. ไม่มีเวลาเตรียมตัวก่อนใช้โลตทัศน์วัสดุ	๓๑	๕๒	๑๓๑	๖๓	๘๐๕	๕๖.๓๗
๗. มีความลำบากในการคุมชั้นขณะที่ใช้โลตทัศน์วัสดุ	๒๔	๘๓	๑๔๓	๑๐๓	๓๕๐	๕๒.๕๒
๘. เกิดความยุ่งยากในการเคลื่อนย้ายโลตทัศน์วัสดุเพื่อมาทำการสอน	๒๓	๖๐	๑๕๒	๑๒๒	๖๕๘	๔๔.๘๘
๙. สภาพของโรงเรียนไม่อำนวยในการใช้โลตทัศน์วัสดุ	๓๑	๕๐	๑๓๖	๑๔๐	๖๘๖	๔๔.๐๔
๑๐. ขาดทักษะในการใช้โลตทัศน์วัสดุประเภทกราฟิกส์ เช่น แผนป้ายผ้าสาธิต บัตรคำ ภาพพลิก ฯลฯ	๔๔	๒๕	๑๕๐	๑๓๕	๖๓๘	๓๙.๔๘

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ปัญหาการใช้	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑๑. ไม่สามารถตัดสินใจใช้ผลิตภัณฑ์ในการสอน	๓๓	๔๓	๑๕๕	๑๓๔	๖๖๑	๔๖.๒๕
๑๒. โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้ผลิตภัณฑ์	๒๔	๕๕	๑๓๘	๑๕๐	๖๕๓	๔๖.๐๑
๑๓. กลัวผลิตภัณฑ์จะชำรุดเสียหาย	๒๓	๔๘	๑๓๒	๑๕๔	๖๕๔	๔๕.๘๐
๑๔. เจ้าหน้าที่ดูแลไม่คอยสนับสนุนในการใช้ผลิตภัณฑ์	๓๓	๕๕	๑๓๖	๑๕๕	๖๓๔	๔๔.๔๐
๑๕. เกิดความยุ่งยากในการใช้ผลิตภัณฑ์ เพราะไม่ช่วยในการเรียนการสอน	๘	๓๘	๑๓๓	๑๓๔	๕๕๔	๔๑.๖๐
๑๖. นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการใช้ผลิตภัณฑ์ของครูเท่าที่ควร	๓๒	๔	๑๕๕	๑๓๖	๕๓๘	๔๐.๔๘

จากตาราง ๒๗. แสดงว่าครูขาดคำแนะนำในการใช้ผลิตภัณฑ์ ไม่สามารถหาวัสดุได้
ตรงตามจุดหมาย ขาดความรู้ประสบการณ์ในการใช้ผลิตภัณฑ์ และทางโรงเรียนมีผลิตภัณฑ์
น้อย

ตาราง ๒. แสดงปัญหาการใช้วัสดุสิ้นเปลืองเปรียบเทียบระหว่างครูในโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัด กับครูในโรงเรียนราษฎร์

ปัญหาการใช้	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง ร้อยละ
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ไม่สามารถตัดสินใจที่จะ ใช้วัสดุสิ้นเปลืองในการ สอน	องค์การ	๗	๑๙	๒๓	๒๐	๒๓๙	๕๕.๖๐	๑.๕๐
	ราษฎร์	๖	๑๔	๔๒	๓๘	๑๔๘	๕๓.๐๐	
- ทางโรงเรียนมีวัสดุ- สิ้นเปลืองน้อย	องค์การ	๕๕	๕๖	๔๒	๒๐	๔๒๒	๖๘.๙๖	๗.๒๑
	ราษฎร์	๑๙	๒๖	๓๘	๑๓	๒๓๙	๖๑.๓๕	
- โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวก ในการใช้วัสดุ	องค์การ	๑๑	๑๓	๕๙	๖๖	๒๓๙	๕๕.๕๙	๐.๖๖
	ราษฎร์	๕	๑๕	๔๐	๔๐	๑๔๕	๕๖.๒๕	
- ขาดผู้ให้การแนะนำใน การใช้วัสดุ	องค์การ	๕๕	๕๑	๓๘	๑๕	๔๔๐	๗๑.๙๐	๓.๖๕
	ราษฎร์	๓๑	๒๓	๒๖	๑๖	๒๓๓	๖๘.๒๕	
- ขาดความรู้และประสบ การณ์ในการใช้วัสดุ	องค์การ	๓๐	๕๕	๔๐	๒๔	๓๙๓	๖๔.๒๒	๒.๒๔
	ราษฎร์	๒๒	๓๕	๓๐	๑๓	๒๖๖	๖๖.๕๐	
- ไม่สามารถหาวัสดุที่ ตรงตามจุดมุ่ง หมาย	องค์การ	๒๔	๔๓	๒๔	๑๔	๔๒๓	๖๙.๑๒	๑.๖๒
	ราษฎร์	๒๓	๓๕	๓๑	๑๑	๒๓๐	๖๓.๕๐	
- ไม่มีเวลาเตรียมตัว ก่อนใช้วัสดุ	องค์การ	๑๓	๓๘	๗๔	๒๔	๓๙๒	๕๕.๘๙	๐.๖๑
	ราษฎร์	๙	๒๔	๔๓	๒๐	๒๒๖	๕๖.๕๐	

ตาราง ๒. (ต่อ)

ปัญหาการใช้	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง ทางร้อยละ
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- นักเรียนมีจำนวน นักเรียนมากเกินไป	องค์การ	๒๔	๒๖	๕๖	๔๓	๓๓๓	๕๔.๔๑	๑.๖๖
	ราษฎร	๖	๒๒	๔๔	๒๓	๒๑๑	๕๒.๓๕	
- มีความลำบากในการ ชุมชนขณะที่ใช้ไฮโดร- ทันทันวัสดุ	องค์การ	๑๕	๒๕	๖๒	๕๑	๓๑๐	๕๐.๖๕	๐.๖๐
	ราษฎร	๔	๒๔	๓๕	๓๒	๒๐๕	๕๑.๒๕	
- กลัวไฮโดรทันทันวัสดุจะ เสียหาย	องค์การ	๓	๑๘	๔๔	๘๔	๒๕๔	๔๑.๕๑	๔.๔๔
	ราษฎร	๑๑	๑๓	๓๓	๓๕	๒๐๔	๕๑.๐๐	
- เกิดความยุ่งยากใน การใช้ไฮโดรทันทันวัสดุ เพราะไม่ช่วยให้การ เรียนการสอนดีขึ้น	องค์การ	๖	๑๐	๖๒	๓๕	๒๕๓	๔๑.๓๔	๐.๔๑
	ราษฎร	๑	๑๕	๓๖	๔๔	๑๖๔	๔๒.๒๕	
- เจาหน้าประตูแลไม่คอย สนับสนุนให้ใช้ไฮโดร- ทันทันวัสดุ	องค์การ	๔	๑๔	๕๕	๓๕	๒๖๓	๔๒.๔๓	๖.๒๔
	ราษฎร	๕	๒๑	๔๐	๓๔	๑๔๓	๔๔.๒๕	
- สภาพของโรงเรียน ไม่อำนวยความสะดวก ไฮโดรทันทันวัสดุ	องค์การ	๑๘	๑๓	๔๔	๓๔	๒๔๕	๔๖.๕๓	๓.๑๘
	ราษฎร	๔	๑๘	๕๒	๒๑	๒๑๕	๕๓.๓๕	
- เกิดความยุ่งยากใน การเคลื่อนย้ายไฮโดร- ทันทันวัสดุเพื่อมาทำการ สอน	องค์การ	๑๒	๑๔	๕๓	๖๕	๒๔๔	๔๖.๔๐	๔.๑๐
	ราษฎร	๖	๓๐	๔๔	๒๐	๒๒๒	๕๕.๕๐	

ตาราง ๒. (ต่อ)

ปัญหาการใช้	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง ทางร้อยละ
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ขาดทักษะในการใช้ ซอฟต์แวร์สื่อดิจิทัลประเภท วัสดุกราฟิกส์ เช่น แผนผัง ผาสำลี	องค์การ	๕	๑๕	๖๑	๖๔	๒๓๕	๕๕.๕๕	๕.๖๖
	ราษฎร์	๑๓	๒๓	๓๖	๒๔	๒๓๑	๕๕.๒๕	
- นักเรียนไม่ให้ความ สนใจการใช้สื่อ- ทัศน์วัสดุของครู เท่าที่ควร	องค์การ	๓	๕	๖๔	๗๗	๒๔๔	๓๕.๘๗	๒.๘๘
	ราษฎร์	—	๑๘	๓๕	๕๗	๑๗๑	๕๒.๗๕	

จากตาราง ๒. ครูโรงเรียนราษฎร์ขาดทักษะในการใช้ซอฟต์แวร์สื่อดิจิทัลประเภทวัสดุกราฟิกส์ เช่น แผนผัง ผาสำลี บัตรคำ ภาพพลิก ฯลฯ มากกว่าครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ครูในโรงเรียนราษฎร์และครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความลำบากในการชุมชนพอ ๆ กัน

ตาราง ๒๕. ปัญหาการใช้สื่อทัศนวัสดุจำแนกตามปัญหาการใช้และเปรียบเทียบ
ระหว่างโรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

ปัญหาการใช้	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง ทางร้อยละ
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
— ไม่สามารถตัดสินใจ ที่จะใช้สื่อทัศนวัสดุ ในการสอน	เทศบาล	๓	๕	๒๔	๒๒	๑๑๓	๔๓.๑๘	๑.๓๕
	สามัญ	๑	๕	๒๒	๑๕	๓๓	๕๕.๘๓	
— ทางโรงเรียนมีสื่อ- ทัศนวัสดุน้อย	เทศบาล	๑๑	๒๔	๑๕	๑๓	๑๕๓	๖๓.๓๑	๑๒.๑๒
	สามัญ	๒	๓	๒๔	๕	๔๖	๕๑.๑๕	
— โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวก ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ	เทศบาล	๓	๑๒	๒๔	๑๕	๑๓๑	๕๒.๘๒	๑๕.๕๒
	สามัญ	๑	๑	๑๕	๒๕	๖๒	๓๖.๕๐	
— ขาดผู้ให้การแนะนำ ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ	เทศบาล	๒๔	๒๒	๔	๕	๑๕๔	๓๕.๘๓	๑๖.๓๓
	สามัญ	๒	๒๐	๑๔	๒	๑๐๖	๖๓.๑๐	
— ขาดความรู้และประสบ การณ์ในการใช้สื่อ- ทัศนวัสดุ	เทศบาล	๑๔	๒๔	๑๕	๕	๓๓๖	๓๐.๕๖	๑๑.๕๕
	สามัญ	๕	๑๐	๒๓	๔	๑๐๐	๕๕.๕๒	
— ไม่สามารถหาสื่อ- ทัศนวัสดุโดยตรงจาก หน่วยงาน	เทศบาล	๑๕	๓๔	๖	๓	๑๕๓	๓๓.๘๓	๒๔.๘๕
	สามัญ	๑	๑๓	๑๔	๑๐	๔๕	๕๒.๕๔	
— ไม่มีเวลาเตรียมตัว ก่อนใช้สื่อทัศนวัสดุ	เทศบาล	๔	๒๐	๒๔	๖	๑๕๔	๖๒.๑๐	๑๒.๖๕
	สามัญ	๑	๖	๒๖	๕	๔๓	๕๕.๕๑	

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

ปัญหาการใช้	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง ทางร้อยละ
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป	เทศบาล	๑๑	๒๐	๑๓	๑๔	๑๕๒	๖๑.๒๕	๔.๓๘
	สามัญ	๘	๑๕	๑๕	๔	๑๑๑	๖๖.๐๓	
- มีความลำบากในการ คุมชั้นขณะที่ใช้สื่อ- ทัศนวัสดุ	เทศบาล	๔	๑๘	๒๕	๑๕	๑๓๕	๕๔.๔๓	๕.๐๕
	สามัญ	๕	๑๑	๒๑	๕	๑๐๐	๕๕.๕๒	
- กลัวสื่อทัศนวัสดุ ชำรุดเสียหาย	เทศบาล	๒	๔	๒๕	๒๒	๑๑๕	๕๖.๓๘	๑.๘๓
	สามัญ	๓	๔	๒๒	๑๓	๘๑	๔๔.๒๑	
- เกิดความยุ่งยากใน การใช้สื่อทัศนวัสดุ เพราะไม่ช่วยให้การ เรียนการสอนดีขึ้น	เทศบาล	—	๑๑	๒๒	๒๕	๑๐๖	๕๒.๓๔	๓.๕๕
	สามัญ	๑	๒	๑๓	๒๒	๖๖	๓๕.๒๕	
- เจาหนาทัดดูแลไม่ค่อย สนับสนุนให้ใช้สื่อ- ทัศนวัสดุ	เทศบาล	๒	๘	๒๕	๒๓	๑๐๕	๕๓.๕๕	๕.๒๖
	สามัญ	๑	๒	๑๖	๒๓	๖๕	๓๘.๖๕	
- สภาพของโรงเรียน ไม่อำนวยในการใช้ สื่อทัศนวัสดุ	เทศบาล	๓	๑๓	๒๓	๒๓	๑๒๐	๕๘.๓๕	๕.๑๐
	สามัญ	๑	๒	๑๓	๒๒	๖๖	๓๕.๒๕	
- เกิดความยุ่งยากใน การเคลื่อนย้ายสื่อ- ทัศนวัสดุเพื่อมาทำการ สอน	เทศบาล	๔	๕	๒๓	๒๒	๑๑๕	๕๓.๕๕	๔.๕๔
	สามัญ	๑	๒	๒๔	๑๕	๓๓	๔๓.๕๕	

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

ปัญหาการใช้	โรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ		ค่าความแตกต่าง
		ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ	
- ขาดทักษะในการใช้ โสตทัศนวัสดุประเภท วัสดุกราฟิกส์ เช่น แผ่นป้ายสาส์น บัตร- คำ ภาพพลิก ฯลฯ	เทศบาล	—	๕	๓๑	๒๒	๑๐๓	๔๑.๕๓	๓.๑๑
	สามัญ	๓	๑	๒๒	๑๖	๓๕	๔๔.๖๔	
- นักเรียนไม่ให้ความ สนใจการใช้โสต- ทัศนวัสดุของครู เท่า ที่ควร	เทศบาล	—	๔	๒๔	๓๐	๔๘	๓๙.๕๒	๐.๘๓
	สามัญ	๑	๑	๑๘	๒๒	๒๕	๓๘.๖๙	

จากตาราง ๒๕. ครูในโรงเรียนเทศบาลไม่สามารถหาโสตทัศนวัสดุได้ตรงจุดมุ่งหมายมากกว่าครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

ตาราง ๓๐. การเตรียมโสตทัศนวัสดุก่อนนำไปใช้สอน เรียงลำดับค่าตอบจากมากไปหาน้อย

การ เตรียม	ความถี่ ๓๕๓ คน	ร้อยละ
๑. เตรียมวัสดุเหมาะสมกับวัยของเด็ก	๓๔๔	๙๖.๓๖
๒. สร้างแรงจูงใจให้เด็กสนใจ	๓๔๑	๙๕.๕๓
๓. วัสดุที่เตรียมต้องชัดเจนไม่ซับซ้อน	๓๔๐	๙๕.๒๔
๔. วัสดุราคาไม่แพงเกินไป	๓๓๖	๙๔.๑๒
๕. เตรียมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้โสตทัศนวัสดุ	๓๓๓	๙๓.๒๔
๖. เตรียมห้องเรียนนักเรียน เช่น จักรโต๊ะ เก้าอี้ ให้นักเรียนได้เห็น การสอนของครูชัดเจน	๓๓๑	๙๒.๗๒
๗. หาวัสดุให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะสอน	๓๓๐	๙๒.๕๔
๘. เป็นวัสดุของเดิมที่หาง่าย	๓๒๔	๙๑.๔๔
๙. วางแผนในการใช้โสตทัศนวัสดุล่วงหน้า	๓๒๕	๙๑.๐๔
๑๐. หาวัสดุถูกต้องตรงตามความจริง (และ)	๓๒๔	๙๐.๗๖
๑๑. วัสดุมีขนาดเหมาะสมกับชั้นเรียน	๓๒๔	๙๐.๗๖
๑๒. ทดลองใช้โสตทัศนวัสดุก่อนนำไปใช้ในการสอน (และ)	๓๒๒	๙๐.๒๐
๑๓. เตรียมวัสดุที่เห็นว่าใช้โดยกลุ่มค่าการลงทุน	๓๒๒	๙๐.๒๐
๑๔. เป็นวัสดุชิ้นเดียวที่เหมาะสมกว่าวัสดุอื่นในเรื่องที่จะสอน	๒๖๕	๗๔.๒๓
๑๕. วัสดุให้แนวความคิดอย่าง เดียวคือตรงกับเรื่องที่จะสอน	๒๔๐	๖๗.๒๓

จากตาราง ๓๐. แสดงว่าครูเตรียมโสตทัศนวัสดุใช้สอน โดยคำนึงถึงว่าวัสดุที่ตนต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก สามารถสร้างแรงจูงใจ เป็นวัสดุที่ไม่ซับซ้อน ราคาไม่แพงจนเกินไป เตรียม

กิจกรรมรวม และเตรียมห้องเรียน หัวข้อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะสอน เป็นวัสดุของอินที่หาง่าย
วางแผนในการใช้ หัวข้อตรงความจริงขนาดเหมาะสมกับชั้นเรียน ทดลองใช้ก่อนว่าใช้ได้หรือไม่
คุณค่าการลงทุนจึงจะนำไปใช้สอน

ตาราง ๓๑. วิธีการใช้สื่อทัศนวัสดุ จำแนกตามการเตรียมสื่อทัศนวัสดุที่ใช้ในการสอน
และประเภทโรงเรียน

การเตรียม	องค์การบริหาร		สามัญศึกษา		ราษฎร์		เทศบาล	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	ทั้งหมด	ร้อยละ	ทั้งหมด	ร้อยละ	ทั้งหมด	ร้อยละ	ทั้งหมด	ร้อยละ
	๑๕๐ คน	๕๒ คน	๑๐๐ คน	๕๒ คน	๑๐๐ คน	๕๒ คน	๑๐๐ คน	๕๒ คน
- หัวข้อที่ถูกคัดกรองตรงตามความจริง	๑๕๐	๓๕.๒๒	๓๕	๑๐.๖๔	๕๓	๒๕.๓๓	๕๕	๑๖.๕๓
- หัวข้อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะสอน	๑๕๑	๓๕.๕๐	๕๐	๑๑.๒๐	๕๐	๒๕.๒๑	๕๕	๑๖.๕๓
- เตรียมวัสดุที่เห็นว่าไม่คุ้มค่าการลงทุน	๑๕๑	๓๕.๕๐	๓๓	๑๐.๓๖	๕๖	๒๕.๐๕	๕๕	๑๖.๓๕
- วัสดุที่เตรียมจะต้องชัดเจนไม่ซับซ้อน	๑๕๐*	๕๒.๐๒	๕๑	๑๑.๕๕	๕๒	๒๕.๓๓	๕๓	๑๕.๕๓
- วัสดุนี้ให้แนวคิดเพียงอย่างเดียวเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน	๑๐๓	๒๕.๕๓	๒๒	๖.๑๖	๖๕	๓๓.๕๓	๕๓	๑๓.๑๓
- วัสดุมีขนาดเหมาะสมกับชั้นเรียน	๑๕๕	๕๐.๖๒	๓๕	๑๐.๕๒	๕๑	๒๕.๖๕	๕๕	๑๖.๕๓
- วัสดุเหมาะสมกับวัยของเด็ก	๑๕๕	๕๑.๖๖	๕๑	๑๑.๕๕	๕๓	๒๖.๐๕	๖๒	๑๓.๓๓
- วัสดุราคาไม่แพงเกินไป	๑๕๓	๕๑.๕๕	๕๑	๑๑.๕๕	๕๒	๒๕.๓๓	๕๖	๑๕.๖๕

ตาราง ๓๒. การใช้สื่อทัศนวัสดุในการสอน เรียงลำดับจำนวนคำตอบจากมากไปหาน้อย

การใช้	ความถี่ทั้งหมด ๓๕๓ คน	ร้อยละ
๑. ใช้สื่อทัศนวัสดุตามแผนที่วางไว้	๓๓๑	๙๒.๗๒
๒. ใช้สื่อทัศนวัสดุในการอธิบายเนื้อหาในบทเรียน	๓๒๔	๙๑.๘๘
๓. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อทัศนวัสดุ	๓๒๔	๙๐.๗๖
๔. ใช้สื่อทัศนวัสดุในการฝึกทักษะของนักเรียน	๓๑๒	๘๘.๓๙
๕. ใช้สื่อทัศนวัสดุในการนำบทเรียน	๓๐๖	๘๕.๙๑
๖. ใช้สื่อทัศนวัสดุสรุปบทเรียน	๒๗๖	๗๘.๓๑
๗. ใช้สื่อทัศนวัสดุบททบทวนบทเรียน	๒๗๒	๗๖.๙๓
๘. ใช้สื่อทัศนวัสดุอื่นที่เกี่ยวข้องสอนซ้ำอีกในเนื้อหาต่างจากเรื่องเดิม	๑๕๓	๔๓.๙๔
๙. ส่วนมากไม่ค่อยใช้สื่อทัศนวัสดุ	๑๔๗	๔๑.๕๐
๑๐. นำสื่อทัศนวัสดุเข้ามาในห้องเรียนให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ แม้จะไม่ใช้สอน	๑๑๑	๓๑.๔๘

จากตาราง ๓๒. แสดงว่าครูนำสื่อทัศนวัสดุเข้ามาในห้องเรียนเฉพาะที่จะใช้สอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อใช้อธิบายเนื้อหาในบทเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อทัศนวัสดุในการฝึกทักษะของนักเรียนและให้นำ สรุป และบททบทวนบทเรียนอีกด้วย

ตาราง ๓๓. การใช้สื่อทัศนวัสดุในการสอน จำแนกประเภทโรงเรียน

การใช้	องค์การบริหาร		สามัญศึกษา		ราษฎร์		เทศบาล	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
- ใช้สื่อทัศนวัสดุตามแผนที่วางไว้	๑๔๐	๓๕.๒๒	๔๑*	๑๑.๔๘	๕๐*	๒๕.๒๑	๖๐	๑๖.๘๑
- ใช้สื่อทัศนวัสดุในการนำบทเรียน	๑๒๕	๓๕.๘๕	๓๕	๑๐.๕๒	๘๑	๒๒.๖๕	๕๘	๑๖.๒๕
- ใช้สื่อทัศนวัสดุในการอธิบายเนื้อหาในบทเรียน	๑๔๑	๓๕.๕๐	๓๘	๑๐.๖๕	๘๘	๒๔.๖๕	๖๑*	๑๖.๘๑
- ใช้สื่อทัศนวัสดุในการฝึกทักษะของนักเรียน	๑๒๕	๓๕.๘๕	๓๘	๑๐.๖๕	๘๓	๒๔.๓๓	๕๕	๑๖.๕๓
- ใช้สื่อทัศนวัสดุในการสรุปบทเรียน	๑๓๓	๓๒.๓๓	๒๓	๓.๕๖	๓๓	๒๑.๕๓	๕๕	๑๕.๔๑
- ใช้สื่อทัศนวัสดุทุกบทวนบทเรียน	๑๑๔	๓๑.๕๓	๓๒	๘.๕๖	๓๒	๒๐.๑๓	๕๔	๑๕.๓๑
- ใช้สื่อทัศนวัสดุอื่น ๆ เกี่ยวกับการช่วยอีกในเนื้อหาวิชาต่างจากเรื่องเดิม	๖๔	๑๗.๕๓	๑๖	๔.๔๘	๕๓	๑๔.๘๕	๒๔	๖.๓๒
- ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อทัศนวัสดุ	๑๔๒*	๓๕.๗๘	๓๘	๑๐.๖๕	๘๖	๒๔.๐๕	๕๘	๑๖.๒๕
- นำสื่อทัศนวัสดุเข้ามาในห้องเรียนให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ แม้จะไม่ใช้สอนในเนื้อหา	๓๕	๙.๘๐	๑๔	๓.๕๒	๓๘	๑๐.๖๕	๒๔	๖.๓๒

ตาราง ๓๓. (ต่อ)

การใช้	องค์การบริหาร		สามัญศึกษา		ราษฎร์		เทศบาล	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
- ส่วนมากไม่ค่อยใช้สื่อทัศน- วัสดุในการสอน	๖๐	๑๖.๘๑	๑๓	๓.๖๔	๕๑	๑๔.๒๘	๓๗	๔.๗๖

* จำนวนคำตอบมากที่สุดในแต่ละช่อง

จากตาราง ๓๓. ครูในโรงเรียนทั้ง ๔ ประเภท ใช้สื่อทัศนวัสดุไม่แตกต่างกัน คือ
มักใช้สื่อทัศนวัสดุตามแผนท่างไว้ เพื่ออธิบายเนื้อหาในบทเรียน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วย

ตาราง ๓๔. วัสดุที่ครูมิใช่ในโรงเรียน เรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย
(จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่ ๕๓ โรงเรียน)

วัสดุที่มิใช่	มีมาก	มี	มีน้อย	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑. บัตรคำ	๕	๒๔	๑๗	๑๐๐	๖๒.๘๗
๒. แผนที่	๔	๓๐	๑๕	๘๗	๕๔.๖๔
๓. ขอบจริง	๑๓	๑๗	๘	๘๑	๕๐.๕๒
๔. แผนภาพ	๗	๒๓	๑๒	๗๔	๔๕.๖๗
๕. ภาพนิ่ง	๗	๒๐	๒๓	๗๑	๔๔.๖๔
๖. ลูกโลก	—	๒๖	๑๕	๖๗	๔๒.๑๒
๗. แผนภูมิ	๗	๑๖	๑๑	๖๔	๔๐.๒๓
๗. แผนสถิติ	๑	๒๕	๑๑	๖๔	๔๐.๒๓
๘. ภาพโฆษณา	๑	๒๓	๑๑	๖๐	๓๗.๗๒
๑๐. ขอบตัวอย่าง	๒	๒๐	๑๐	๕๖	๓๕.๓๑
๑๑. ป้ายนิเทศ	๒	๑๖	๑๓	๕๑	๓๒.๐๖
๑๒. หุ่นจำลอง	—	๑๓	๘	๓๔	๓๑.๓๗
๑๓. วัสดุที่ใช้กับแผนป้ายประชาสัมพันธ์	๑	๑๒	๑๖	๔๓	๒๗.๐๓
๑๔. แผนป้ายประชาสัมพันธ์	๒	๑๐	๑๕	๔๑	๒๕.๓๘
๑๕. เทปบันทึกเสียง	—	๕	๕	๒๓	๑๔.๓๔
๑๖. ป้ายไฟฟ้า	๒	๘	๔	๒๖	๑๖.๓๕
๑๗. แผนเสียง	๒	๗	๕	๒๕	๑๕.๖๒
๑๘. เครื่องเล่นจานเสียง	๒	๗	๔	๒๔	๑๕.๐๕
๑๙. วิทียู	๑	๔	๑๑	๒๒	๑๓.๘๓

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

วัสดุที่ใช้	มีมาก	มี	มีน้อย	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๒๐. โทรศัพท์	—	๔	—	๔	๕.๐๓
๒๑. เครื่องฉายสไลด์ फिल्मสตริป	—	๒	—	๔	๒.๕๑
๒๒. สไลด์ फिल्मสตริป	—	๑	—	๒	๑.๒๖
๒๓. เครื่องฉายภาพยนตร์	—	๑	—	๒	๑.๒๖

จากตาราง ๓๔. แสดงให้เห็นว่า ครัวมีวัสดุประเภทบัตรค่า แผนที่ ไขว้าง น่าสังเกต
ว่าวัสดุประเภทสไลด์ फिल्मสตริป และเครื่องฉายภาพยนตร์ มีใช้น้อยมาก

ตาราง ๓๕. วัสดุที่ครูมีใช้ในโรงเรียนแต่ละประเภท (จากการสัมภาษณ์ ๕๓ โรงเรียน)

วัสดุที่มีใช้	องค์การบริหาร	สามัญศึกษา	รวม	เทศบาล
ภาพนิ่ง	๓๔	๔*	๒๗	๑๑
บัตรคำ	๔๗*	๓	๒๔	๑๕*
แผนที่	๔๗*	๓	๔๗*	๓
ลูกโลก	๓๑	๒	๒๕	๓
แผนป้ายผ้าสำลี	๒๓	๒	๒๑	๔
วัสดุใช้กับแผนป้ายผ้าสำลี	๒๔	๒	๒๒	๔
ป้ายไฟฟ้า	๑๒	๑	๑	๐
แผนภูมิ	๓๐	๒	๓๔	๑
แผนภาพ	๓๕	๓	๒๓	๖
แผนสถิติ	๓๑	๓	๒๒	๑
ภาพโฆษณา	๓๒	๓	๒๐	๖
ป้ายนิเทศ	๒๗	๓	๑๑	๑
หุ่นจำลอง	๑๗	๓	๓	๓
ของจริง	๓๓	๕*	๑๔	๑๕*
ของตัวอย่าง	๓๓	๒	๑๗	๓
เครื่องฉายภาพยนตร์	—	—	๒	—
เครื่องฉายใสลค พิล์มสตริป	—	—	๔	—
ใสลค พิล์มสตริป	—	—	๒	—
เทปบันทึกเสียง	๒	๕*	๑๑	๒
เครื่องเล่นจานเสียง	๑	๒	๑๔	๒
แผ่นเสียง	๒	๒	๑๔	๒

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

วัสดุที่มีใช้	องค์การบริหาร	สามัญศึกษา	ราษฎร	เทศบาล
วิทยุ	๑๑	๑*	๑๕	๓
โทรศัพท์	๒	๑	๖	๑

จากตาราง ๓๕. แสดงให้เห็นว่าครูในโรงเรียนทั้ง ๔ ประเภท มีโทรศัพท์วัสดุประเภท
ภาพนิ่ง บัตรคำ แผนที่ และของจริง ไขพอ ๆ กัน

การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการทางสถิติขั้นสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการทางสถิติขั้นสูง ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถามตอนที่ ๔
ของแบบสอบถาม (ดังปรากฏในภาคผนวก)

ตาราง ๗. ความรู้เกี่ยวกับความเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

ความรู้ที่ต้องการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสอนแผนใหม่	๒๑๔	๑๑๐	๒๓	๖	๑๒๔๖	๘๓.๒๒
๒. ความรู้ในการผลิตสื่อทัศนวัสดุจากวัสดุกระดาษ	๒๐๙	๑๑๘	๒๑	๙	๑๒๔๑	๘๒.๘๓
๓. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา	๑๙๕	๑๔๐	๑๖	๖	๑๒๓๘	๘๒.๓๐
๔. ความรู้ในการผลิตสื่อทัศนวัสดุจากวัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น	๒๐๑	๑๑๙	๓๐	๓	๑๒๒๕	๘๕.๙๕
๕. ความรู้ในการใช้เครื่องฉายประเภทต่างๆ	๓๓๐	๑๐๔	๕๔	๒๙	๑๑๒๙	๗๙.๐๖
๖. ความรู้ในการพิมพ์ภาพพิมพ์ขยายจากแผ่นใส	๑๕๓	๑๓๒	๔๓	๒๕	๑๑๒๓	๗๘.๙๒
๗. ความรู้ในการทำหุ่นจำลอง	๑๒๘	๑๕๑	๖๐	๑๘	๑๑๐๓	๗๓.๒๔
๘. ความรู้ในการจัดกิจกรรม	๑๑๘	๑๖๔	๕๓	๑๘	๑๐๙๖	๗๖.๓๘
๙. ความรู้ในการจัดสำเนาอย่างง่าย	๑๓๕	๑๓๓	๕๐	๓๕	๑๐๘๖	๗๖.๐๖
๑๐. ความรู้ในการประดิษฐ์ตัวอักษร	๑๒๕	๑๒๘	๓๓	๓๑	๑๐๖๑	๗๔.๒๙
๑๑. ความรู้ในการทำกระดานคำนวณได้	๑๒๑	๑๓๙	๖๒	๓๕	๑๐๖๔	๗๔.๒๓
๑๒. ความรู้ในการเก็บสื่อทัศนวัสดุ	๑๑๘	๑๒๔	๘๖	๒๙	๑๐๕๕	๗๓.๙๓
๑๓. ความรู้ในการจัดป้ายนิเทศ	๙๘	๑๕๕	๓๔	๓๐	๑๐๔๒	๗๒.๔๘

ตาราง ๗. (ต่อ)

ความรู้ที่ต้องการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑๔. ความรู้ในการทำภาพโฆษณา	๕๖	๑๕๘	๖๙	๓๔	๑๐๓๐	๗๒.๑๒
๑๕. ความรู้ในการทำแอนิเมชัน	๕๕	๑๕๘	๘๐	๓๔	๑๐๑๘	๗๑.๒๙
๑๖. ความรู้ในการเลือกภาพทอยการวางหน้า	๑๐๒	๑๒๒	๘๖	๕๓	๕๕๐	๖๙.๕๔
๑๗. ความรู้ในการทำภาพพดิก	๕๔	๑๒๙	๘๖	๕๕	๕๕๓	๖๘.๕๔
๑๘. ความรู้ในการเลือกภาพโดยการเลือกเบี่ยง	๕๓	๑๑๕	๕๖	๕๕	๕๕๒	๖๘.๐๒
๑๙. ความรู้ในการทำแผนผังอาคาร	๘๖	๑๒๒	๘๑	๖๔	๕๖๘	๖๗.๕๑
๒๐. ความรู้ในการทำกระเป๋าน้ำ	๕๕	๑๑๓	๘๔	๖๑	๕๖๔	๖๗.๕๖

จากตาราง ๗. ความรู้ที่ต้องการความรู้ต่าง ๆ มากมาย ครึ่งมากกว่า ๒ ใน ๓ ของครูทั้งหมด (๖๗.๕๖ %) ต้องการความรู้ทุก ๆ ด้านในข้อกระทงคำถาม

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถามตอนที่ ๕
ในแบบสอบถาม (ดังปรากฏในภาคผนวก)

ตาราง ๗. ความคิดเห็นเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาของครู เรียงลำดับค่าความสำคัญ
จากมากไปหาน้อย

ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑. ควรจัดพิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับ โสตทัศนศึกษาเผยแพร่	๑๑๐	๑๒๐	๕๐	๓๓	๑๐๙๓	๗๑.๒๑
๒. การจัดให้มีแหล่งบริการ เกี่ยวกับ โสตทัศนวัสดุระดับกลุ่มโรงเรียน	๗๕	๑๓๕	๕๑	๔๘	๕๖๓	๖๗.๕๕
๓. จัดให้มีการอบรมครู เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา ทั่วไป	๗๓	๑๐๓	๑๑๔	๕๕	๕๑๒	๖๓.๔๗
๔. จัดให้มีการอบรมครู เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา เฉพาะ เรื่องที่สนใจ	๙๓	๕๗	๑๕๕	๑๓๕	๖๖๑	๕๒.๒๕
๕. จัดประชุมสัมมนาการใช้โสตทัศนวัสดุ ในการสอนแต่ละวิชา	๒๔	๕๕	๑๓๕	๑๕๐	๖๕๓	๕๑.๐๑
๖. จัดศูนย์โสตทัศนศึกษาระดับอำเภอ	๕	๒๔	๑๐๓	๒๒๑	๕๓๕	๓๓.๕๖

จากตาราง ๗. ครูส่วนมากมีความเห็นว่าควรมีการจัดพิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับโสตทัศนวัสดุ
เผยแพร่ และจัดให้มีแหล่งบริการ เกี่ยวกับโสตทัศนวัสดุระดับกลุ่มโรงเรียน

ตาราง ๓๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับไสยทัศน์ศึกษา จำแนกตามประเภทโรงเรียน
ทั้ง ๔ ประเภท

ความคิดเห็น	ค่าความสำคัญ							
	องค์การบริหาร		สามัญศึกษา		ราษฎร		เทศบาล	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
- การจัดให้มีแหล่งบริการ เกี่ยวกับไสยทัศน์วัสดุระดับกลุ่มโรงเรียน	๔๙๖	๘๑.๐๕	๑๓๘	๘๒.๑๔	๓๒๕	๘๒.๒๕	๒๐๔	๘๒.๒๖
- การจัดศูนย์ไสยทัศน์ศึกษา ระดับอำเภอ	๕๐๕	๘๒.๕๒	๑๓๒	๗๘.๕๓	๓๕๓*	๘๘.๒๕	๑๕๓	๗๓.๘๒
- จัดให้มีการอบรมครู เกี่ยวกับไสยทัศน์ศึกษาเฉพาะ เรื่องที่สนใจ	๕๑๕	๘๔.๑๕	๑๔๐	๘๓.๓๔	๓๕๒	๘๘.๐๐	๑๕๓	๗๓.๘๓
- จัดให้มีการอบรมครู เกี่ยวกับไสยทัศน์ศึกษาทั่วไป	๕๒๓	๘๖.๑๑	๑๕๒	๘๔.๕๓	๓๕๐	๘๗.๕๐	๒๐๑	๘๑.๐๕
- จัดการประชุมสัมมนาการใช้ไสยทัศน์วัสดุ ในการสอนแต่ละวิชา	๕๒๕*	๘๖.๒๗	๑๔๔	๘๕.๗๑	๓๕๓*	๘๘.๒๕	๒๐๓	๘๑.๘๖
- จัดพิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับไสยทัศน์ศึกษาเผยแพร่	๔๘๘	๗๙.๗๔	๑๕๓*	๙๑.๐๗	๓๑๒	๗๘.๐๐	๒๑๕*	๘๘.๓๑

* ค่าความสำคัญสูงสุดของแต่ละข้อ

จากตาราง ๓๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับไสยทัศน์ศึกษาของครูผู้สอนในโรงเรียน ทั้ง ๔ ประเภท คือ ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครูในสังกัดโรงเรียนกรมสามัญศึกษา

ครูในสังกัดโรงเรียนราษฎร์ และครูในสังกัดโรงเรียนเทศบาล มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันว่า ควรจัดพิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษาเผยแพร่ และจัดการประชุมสัมมนาการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในการสอนแต่ละวิชา

ความคิดเห็นที่เปิดโอกาสให้ครูตอบแบบสอบถามได้โดยเสรีด้วยคำถามปลายเปิด พอสรุป คำตอบของครูผู้สอนตามลำดับความถี่ได้ดังนี้ คือ

๑. ครูเห็นว่าควรจัดห้องเก็บสื่อทัศนวัสดุในโรงเรียน เพื่อมิให้เกิดความชำรุดเสียหาย และสะดวกต่อการใช้

๒. ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป และข่าวความเคลื่อนไหว ของกิจการ สื่อทัศนศึกษาแจกจ่ายแก่ครู

๓. คัดเลือกผู้ที่มีความสามารถมาทำงานด้านบริการ เกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา

๔. ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีความรู้ เกี่ยวกับแหล่งบริการ สื่อทัศนศึกษาน้อย ควรจัดให้มีการแนะนำแหล่งบริการ เกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษาให้ครูทราบ เป็นต้นว่า จัดหนังสือ แนะนำแหล่งบริการ

๕. ครูไม่กล้าผลิตและใช้สื่อทัศนวัสดุในการสอนเท่าที่ควร เพราะเกรงจะสอน ได้ไม่ครบตามหลักสูตร การวางแผนหลักสูตรควรคำนึงถึงระยะเวลาสอน เพื่อให้ครูได้ใช้สื่อทัศนวัสดุในการสอนด้วย

๖. ควรส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันในการผลิตและใช้สื่อทัศนวัสดุ

๗. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาควรจัดให้มีการทางด้านสื่อทัศนศึกษาแก่ โรงเรียนโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง

๘. ควรปรับปรุงห้องเรียนให้สามารถเก็บเสียงได้ก็พอที่จะนำสื่อทัศนวัสดุมาใช้แล้ว ไม่เป็นการรบกวนห้องเรียนข้างเคียง

๙. ควรให้บริการแลกเปลี่ยนการยืมสื่อทัศนวัสดุของครูผู้สอน เนื้อหาวิชาคล้ายคลึงกัน แต่อยู่คนละโรงเรียน

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเกี่ยวกับการผลิตและการใช้วัสดุทัศนศึกษาของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นี้ ผู้เขียนมีความมุ่งหมาย

๑. เพื่อศึกษาปัญหา เกี่ยวกับการผลิตวัสดุทัศนศึกษาของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
๒. สรรวจวิธีการใช้ ปัญหาในการใช้วัสดุทัศนศึกษาของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
๓. เพื่อสำรวจว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้แหล่งใบ้ในการเกี่ยวกับวัสดุ-

ทัศนศึกษาของโรงเรียน และในชุมชนเพียงใด

๔. สรรวจความต้องการของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับ วัสดุทัศนศึกษา
๕. เพื่อเสนอแนะ โครงการวิธีการแก้ปัญหาแก่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันนี้ การศึกษาเจริญรุดหน้าไปมากในทางวิชาการ ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนในทุกระดับรวมทั้งระดับประถมศึกษาด้วย แต่ในทางปฏิบัติเป็นที่น่าคิดว่าการสอนที่กระทำจริง ๆ ในชั้นเรียนที่วิชาขึ้นหรือเจริญขึ้นนั้น จะเป็นความจริงเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับวัสดุทัศนศึกษา ทั้ง ๆ ที่ในทางดานวิชาการยอมรับกันว่า วัสดุทัศนศึกษาทำให้การเรียนการสอนดีขึ้นก็ตาม

ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้ศึกษาสภาพเกี่ยวกับการผลิตและการใช้วัสดุทัศนศึกษาของครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา เพราะการประถมศึกษาในปัจจุบันนี้ดำเนินการโดยอำนาจบริหารหลายฝ่ายด้วยกัน เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา เทศบาล และเอกชน (โรงเรียนราษฎร์) การดำเนินการของแต่ละฝ่ายมีผลทำให้โรงเรียนแต่ละประเภทที่อยู่ภายใต้สังกัดเหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ มีสภาพอย่างไร ซึ่งผู้เขียนคาดว่าผลของการวิจัย จะช่วยในการปรับปรุงงานด้านวัสดุทัศนศึกษา และการเรียนให้ดีขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เ้ามวอดประชากรที่เป็นครูผู้ทำการสอนระดับประถมศึกษาในเขตอำเภพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้บริหารระดับต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโศตทัศน์ศึกษา โดยแบ่งมวอดประชากรเป็นสองประเภท คือ

๑. ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเขตอำเภพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๓๓๕ คน

๒. ผู้บริหารระดับอำเภอ ระดับโรงเรียน (ครูใหญ่ ผู้จัดการโรงเรียน) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโศตทัศน์ศึกษา จำนวน ๕๗ คน

เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงตามความมุ่งหมาย ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถามสำหรับครูที่ทำการสอนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเขตอำเภพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มี ๕ ตอน รวมข้อกระทง ๑๔๑ ข้อ และร่างแบบสัมภาษณ์ความคึกเห็น ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ โดยผู้เขียนออกไปดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ยังโรงเรียนหรือสถานที่ทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์

การรวบรวมข้อมูล

ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๓๕ ชุด มอบให้ทางอำเภอแจกไปยังโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้แก่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอบแบบสอบถามเป็นเวลาดหนึ่งสัปดาห์ จึงรับกลับคืนมาด้วยตนเอง จำนวน ๓๕๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๔ และผู้เขียนได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ พร้อมกันไปกับการเก็บแบบสอบถาม จำนวน ๕๗ คน

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ก็จัดกระทำข้อมูลโดยใช้เครื่องจักรกล
I.B.M 360/40 หาความถี่ หาอัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญ
แยกประเภทคำถามทำตารางไขว้หัวเรื่องแล้ววิเคราะห์ผล

สรุปผลการค้นคว้าและอภิปรายผล

ผลการค้นคว้าพอสรุปได้ดังนี้

๑. สถานภาพของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

ก. จำนวนครูผู้สอนระดับประถมศึกษา คอบแบบ-
สอบถามทั้งคืน ๓๕๗ คน จำแนกตามประเภทโรงเรียนได้ ๔ ประเภท
คือ จำนวนครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด คอบแบบสอบถาม
จำนวน ๑๕๓ คน ครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา คอบแบบสอบถาม
จำนวน ๔๒ คน ครูในโรงเรียนราษฎร์ คอบแบบสอบถามจำนวน ๑๐๐ คน
และครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาล คอบแบบสอบถามจำนวน ๖๒ คน

จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นครูหญิงมากกว่าครูชายเกือบสองเท่า (๒๓๓ : ๑๒๔) จำนวนครูประมาณ ๓ ใน ๔ (๗๕.๖๔ %) ของครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ครูส่วนใหญ่ (๘๖.๕๕ %) เคยรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา และครูส่วนมาก (๘๔.๘๓ %) ชอบในอาชีพครู ครูส่วนมาก (๗๓.๘๓ %) มีวุฒิต่ำกว่า อ.กศ., พ.ม., ป.ม., ป.กศ.สูง ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยมาก (๑.๔๐ %)

จำนวนคำตอบแบบสอบถามมากกว่า ๒ ใน ๓ ของคำตอบทั้งหมด ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาต้องทำการสอนเป็นประจำมากกว่าสัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมง จำนวนครูตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งหนึ่งของคำตอบทั้งหมด ตอบว่าทำการสอนคิดต่อกันมานานกว่า ๕ ปี และครูมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครูตอบแบบสอบถามทั้งหมด ต้องสอนทุกหมวดวิชาในชั้นที่ทำการสอน

ข. ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนทั้งสิ้น ๕๓ คน จำแนกได้ ๕ ประเภท คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นครูใหญ่โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๒ คน ครูใหญ่โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ๒ คน ครูใหญ่หรือผู้จัดการโรงเรียนราษฎร์ จำนวน ๑๒ คน ครูใหญ่โรงเรียนสังกัดเทศบาล จำนวน ๓ คน ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้บริหารระดับอำเภอ และเจ้าหน้าที่ ๔ คน ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (๘๕.๕๕ %) เป็นชาย ส่วนมาก (๗๕.๘๓ %) ผู้ให้สัมภาษณ์มีอายุมากกว่า ๓๕ ปีขึ้นไป ผู้ให้สัมภาษณ์มากกว่าครึ่งหนึ่งมีวุฒิต่ำกว่า อ.กศ., พ.ม., ป.กศ.สูง มีผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีวุฒิระดับปริญญาตรีเพียง ๒ คน (๓.๕๑ %) เท่านั้น แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมาก (๗๔.๕๕ %) ทำงานในอาชีพครูมาไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี ผู้ให้สัมภาษณ์มากกว่า ๑ ใน ๓ (๔๑.๕๕ %) ทำงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีครูรวมกันไม่เกิน ๕ คน

อภิปรายผลสถานภาพของครู

ก. ครูจำนวนมากกว่า ๑ ใน ๓ ของครูทั้งหมด เป็นครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มใหญ่กว่าทุกประเภทโรงเรียน รองลงมาคือกลุ่มครูโรงเรียนราษฎร์ มีจำนวนเกือบ ๑ ใน ๓ ของครูทั้งหมด ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิปานกลาง

(ป.กศ., ม.๔, มศ.๕) จำนวนชั่วโมงที่ครูส่วนใหญ่สอนต่อหนึ่งสัปดาห์มากกว่า ๒๕ ชั่วโมง หรือโดยเฉลี่ยวันละประมาณ ๕ ชั่วโมง ซึ่งนับได้ว่าเป็นงานที่หนักสำหรับครู เกินกว่าที่จะมีงานอื่นเพิ่มให้แก่ครูอีก เพราะจะทำให้งานสอนลดประสิทธิภาพลงไป ทั้งนี้ ผู้เขียนรวมถึงนโยบายการที่จะให้ครูผลิตสื่อทัศนวัสดุทุกอย่างใช้เองพร้อมไปกับการสอนด้วย ดังนั้นจึงควรหาวิธีการที่จะช่วยเหลือตามวิธีการที่ถูกทดลองต่อไป อีกประการหนึ่งครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งต้องทำการสอนทุกหมวดวิชา จึงเป็นภาระมากที่ครูแต่ละคน จะต้องผลิตสื่อทัศนวัสดุใช้เองในแต่ละเรื่องทุกเนื้อหาวិชา ควรที่จะมีนโยบายและบริการ คำนวณสื่อทัศนศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนสื่อทัศนวัสดุหรือให้ืม เพื่อครูจะได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนได้โดยสะดวก

ข. ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นครูใหญ่ในโรงเรียนต่าง ๆ และเป็นชาย อายุมากกว่า ๓๕ ปีขึ้นไป เคยประกอบอาชีพครูมาไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี มีวุฒิปานกลาง ทำงานใน โรงเรียนที่มีครูรวมกันไม่เกิน ๕ คนเสียเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้บริหารระดับ โรงเรียนส่วนมากจะเป็นผู้ที่ประสบการณ์มากทั้งในด้านชีวิตและการทำงาน แต่มักจะมีวุฒิเพียง ปานกลางเท่านั้น ที่สำคัญคือปรากฏว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ในอำเภอพระนครศรีอยุธยา เป็น โรงเรียนเล็ก ๆ มีครูไม่ถึง ๕ คน และนี่เองเป็นเหตุให้การดำเนินการในกิจกรรมรวมกันต่าง ๆ รวมไปจนถึงงบประมาณ จึงไม่สามารถที่จะปรับปรุงตัวโรงเรียน วัสดุ อุปกรณ์ ได้ดีเท่าที่ควร แต่โรงเรียนเหล่านี้เท่าที่ผู้เขียนได้เดินทางไปสำรวจขอตนเอง ปรากฏว่าการคมนาคมสะดวก มากในปัจจุบัน จมบางโรงเรียนอาจจะรวมเป็นโรงเรียนเดียวกันได้ และถ้าทำได้จะช่วยให้ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนปรับปรุงได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ เพราะอย่างน้อยในคานกำลังคน ก็เพิ่มขึ้น

๒. สรุปผลสถานภาพการผลิตและการใช้สื่อทัศนวัสดุ

ก. ครูใช้สื่อทัศนวัสดุมาด้วยการผลิตเองมากที่สุด รองลงมาครูใช้ เงินส่วนตัวเข้ามาเอง หรือให้นักเรียนช่วยหามา เมื่อเปรียบเทียบวิธีการที่ครูในโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด ครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ครูในโรงเรียนราษฎร์ และ ครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลใช้สื่อทัศนวัสดุไม่แตกต่างกัน

ข. วัตถุดิบที่ครูใช้ผลิตผลิตภัณฑ์วัสดุ ส่วนมากครูใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น และครูอาจจะซื้อวัตถุดิบจากเงินของตนเองหรือเงินของโรงเรียน ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้วัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่นเป็นส่วนมาก ครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนราษฎร์ใช้เงินของโรงเรียนซื้อวัตถุดิบ แต่ครูในสังกัดโรงเรียนเทศบาลซื้อวัตถุดิบ ด้วยเงินของตนเองเป็นส่วนมาก

ค. ครูเห็นว่าแหล่งบริการโลหิตภัณฑ์ศึกษามีประโยชน์มากในการใ้มา ของโลหิตภัณฑ์วัสดุ และครูมีความต้องการทราบแหล่งบริการ เกี่ยวกับโลหิตภัณฑ์วัสดุมากขึ้นอีก ในด้านการใช้แหล่งโลหิตภัณฑ์วัสดุของครูในโรงเรียนทั้ง ๔ ประเภทสังกัดเหมือนกัน

ง. วัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นและมีมากที่สุด คือไม้ไผ่ รองลงมาคือ ทราย ขี้เถ้า แกลบ ขี้เถ้า และดอกถั่วขึ้น ตามลำดับ

อธิบายสถานการณ์ภาพการผลิตและการใช้โลหิตภัณฑ์วัสดุ

ครูส่วนใหญ่พยายามที่จะหาวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นเป็นวัสดุในการผลิตโลหิตภัณฑ์วัสดุ และมีความพยายามที่ต้องการทราบแหล่งบริการ โลหิตภัณฑ์วัสดุ เพื่อที่จะติดต่อขอรับบริการ วัสดุและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในเรื่อง เหล้า เป็นต้นว่าออกเอกสาร เสนอแนะวิธีขอรับบริการจากแหล่งบริการ และเอกสารแนะนำวิธีทำโลหิตภัณฑ์วัสดุจากวัสดุราคาเบา เช่น นำเอาไม้ไผ่เป็นวัตถุดิบที่มีมากและหาง่ายที่สุดในท้องถิ่น มาดัดแปลงทำปายนิเทศ หรือโลหิตภัณฑ์วัสดุอื่น ๆ ก็จะช่วยให้ครูลดค่าใช้จ่ายในการใช้โลหิตภัณฑ์วัสดุให้น้อยลงอีกด้วย

๓. สรุปปัญหาในการผลิตและการใช้โลหิตภัณฑ์วัสดุ

ก. ปัญหาการผลิตโลหิตภัณฑ์วัสดุพอสรุปได้ คือ

๑. ขาดผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำโลหิตภัณฑ์วัสดุ
๒. ไม่มีเครื่องมือในการทำโลหิตภัณฑ์วัสดุเพียงพอ
๓. ไม่มีเครื่องช่วยในการทำโลหิตภัณฑ์วัสดุ
๔. ขาดเงินซื้อวัตถุดิบที่ใช้ทำโลหิตภัณฑ์วัสดุ
๕. ขาดประสบการณ์ในการทำโลหิตภัณฑ์วัสดุ
๖. ไม่มีสถานที่เหมาะสมที่จะทำโลหิตภัณฑ์วัสดุ

๗. ขาดทักษะในการทำไฮทัทสน์วัสดุอย่างเพียงพอ เช่น
การเขียนรูป และการประดิษฐ์ตัวอักษร
๘. ไม่มีเวลาทำไฮทัทสน์วัสดุเพราะมีการเรียนการสอนมากเกินไป
(โดยเฉลี่ยวันละ ๕ ชั่วโมง)
๙. มีความลำบากในการหาวัสดุสิ้นเปลืองที่ต้องการ
๑๐. ไม่มีเวลาทำไฮทัทสน์วัสดุเพราะมีการอื่น (นอกเหนือจาก
การสอน) มากเกินไป

๑๑. ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้เครื่องมือไฮทัทสน์วัสดุจากทาง
โรงเรียน

๑๒. เสียเวลาในการทำไฮทัทสน์วัสดุ

ปัญหาการผลิตไฮทัทสน์วัสดุของครู เมื่อเปรียบเทียบกับในระหว่างประเภท
โรงเรียนนั้น ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาล
มีปัญหาเรื่องขาดเงินอุดหนุนวัสดุใช้ในการทำไฮทัทสน์วัสดุนอกจากครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
และครูในโรงเรียนราษฎร์

ข. ปัญหาในการใช้ไฮทัทสน์วัสดุของครูพอสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. ขาดคำแนะนำในการใช้ไฮทัทสน์วัสดุ
๒. ไม่สามารถหาวัสดุโดยตรงตามจุดมุ่งหมาย
๓. ขาดความรู้ประสบการณ์ในการใช้ไฮทัทสน์วัสดุ
๔. ทางโรงเรียนมีไฮทัทสน์วัสดุน้อย
๕. ชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป
๖. ไม่มีเวลาเตรียมตัวก่อนใช้ไฮทัทสน์วัสดุ
๗. มีความลำบากในการคุมชั้นขณะที่ใช้ไฮทัทสน์วัสดุ

ปัญหาในการใช้ไฮทัทสน์วัสดุของครู เมื่อเปรียบเทียบกับในระหว่างประเภท
โรงเรียน ปรากฏว่าครูในโรงเรียนราษฎร์มีปัญหาเรื่องการขาดทักษะในการใช้ไฮทัทสน์วัสดุ
มากกว่าครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาล

มีเนื้อหาเรื่องไม่สามารถหาวัสดุโดยตรงตามจุดมุ่งหมายมากกว่าครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

อภิปรายปัญหาการผลิตและการใช้

ครูชวาคณูแนะนำ ประสพการณ์ สถานที่ในการผลิตและการใช้วัสดุทัศนวัสดุ ผู้เขียนจึงเห็นว่าควรจัดตั้งศูนย์กลางการผลิตวัสดุทัศนวัสดุขึ้นที่อำเภอ โดยให้ผู้แนะนำและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการผลิตวัสดุทัศนวัสดุ เปิดให้ครูมาผลิตวัสดุทัศนวัสดุร่วมกันนอกเวลาราชการ เพราะครูส่วนใหญ่ต้องสอนเป็นประจำในเวลาราชการมากอยู่แล้ว (โดยเฉลี่ยสอนวันละ ๕ ชั่วโมง)

ถ้าปัญหาการผลิตได้แก้ไขให้ดีขึ้น ครูก็จะมีวัสดุทัศนวัสดุใช้สอนเพียงพอ ขึ้นต่อไปอำเภอต้องจัดอบรมครูให้รู้จักการใช้วัสดุทัศนวัสดุในการเรียนการสอนอย่างถูกต้อง ปัญหาในการใช้วัสดุทัศนวัสดุก็จะหมดไป

๔. สรุปการใช้วัสดุทัศนวัสดุ

ก. การเตรียมวัสดุทัศนวัสดุก่อนนำไปสอนมีดังนี้ คือ

๑. เตรียมวัสดุที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก
๒. สร้างแรงจูงใจให้เด็กสนใจ
๓. วัสดุที่เตรียมต้องชัดเจนไม่มัวหมอง
๔. วัสดุราคาไม่แพงเกินไป
๕. เตรียมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้วัสดุทัศนวัสดุ
๖. เตรียมนักเรียน ห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ไม้ทาบเรียน

ได้เห็นการสอนของครูไฉฉะเจน

๗. หาวัสดุให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะสอน
๘. เป็นวัสดุของดินที่หาง่าย
๙. วางแผนในการใช้วัสดุทัศนวัสดุล่วงหน้า
๑๐. หาวัสดุถูกต้องตรงตามความจริง
๑๑. วัสดุนั้นมีขนาดเหมาะสมกับชั้นเรียน

๑๒. เตรียมวัสดุที่เห็นว่าใช้โดยคุ้มค่าในการลงทุน
๑๓. ทดลองใช้ โสตทัศนวัสดุก่อนนำไปทำการสอน
๑๔. เป็นวัสดุชิ้นเดียวที่เหมาะสมกว่าวัสดุอื่นในเรื่องที่จะสอน
๑๕. วัสดุให้แนวคิดได้โดยตรงกับเรื่องที่จะสอน

เปรียบเทียบการ เตรียมวัสดุของครูในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ คล้าย

คลึงกัน

ข. การใช้โสตทัศนวัสดุของครูพอสรุปได้ดังนี้คือ

๑. ใช้โสตทัศนวัสดุตามแผนที่วางไว้
๒. ใช้โสตทัศนวัสดุอธิบายเนื้อหาในบทเรียน
๓. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้โสตทัศนวัสดุ
๔. ใช้โสตทัศนวัสดุในการฝึกทักษะของนักเรียน
๕. ใช้โสตทัศนวัสดุในการนำบทเรียน
๖. ใช้โสตทัศนวัสดุสรุปบทเรียน
๗. ใช้โสตทัศนวัสดุบททบทวนบทเรียน

การใช้โสตทัศนวัสดุของครูในโรงเรียนแต่ละประเภท ปรากฏว่าครู
ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาล ครูโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา และครูในโรงเรียนราษฎร์ใช้อธิบายเนื้อหาในบทเรียนตามแผนที่วางไว้เหมือน ๆ
กัน

ค. โสตทัศนวัสดุที่ครูใช้มากที่สุดคือ

๑. บัตรคำ
๒. แผนที่
๓. ของจริง
๔. แผนภาพ
๕. ภาพนิ่ง
๖. ลูกโลก

๓. แผนสถิติและแผนภูมิ

๔. ภาพโฆษณา

๕. ของตัวอย่าง

ครูส่วนใหญ่ในแต่ละประเภทโรงเรียนใช้บัตรคำและแผนที่มากที่สุด มีโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนบางโรงเรียนเท่านั้นที่มีเครื่องบันทึกเสียงและเครื่องฉายภาพยนตร์ใช้

๖. เกี่ยวกับความสะดวกในการใช้โสตทัศนวัสดุ จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่และครูเขียนได้สังเกตโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง ปรากฏว่า

๑. โรงเรียนต่าง ๆ ส่วนมากไม่มีห้องพอที่จะเก็บโสตทัศนวัสดุหรือจัดกิจกรรมในการใช้โสตทัศนวัสดุ

๒. บางโรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางโรงเรียนอาศัยศาลาวัดเรียน

๓. ห้องเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเก็บเสียงได้ การจัดกิจกรรมในห้องเรียนจึงมีเสียงรบกวนห้องเรียนอื่น ๆ

๔. โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนมาก ไม่มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้

๕. การคมนาคมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนสะดวกมาก เกือบทุกโรงเรียนสามารถติดต่อกับอำเภอได้ภายในเวลา ๓๐ นาที

อภิปรายการใช้โสตทัศนวัสดุ

ครูควรเตรียมโสตทัศนวัสดุขึ้นเสียก่อนที่ เหมาะสมที่สุดและมีแนวคิดตรงกับเรื่องที่สอนก่อนเรื่องอื่น ๆ แต่ครูเข้าใจผิดจึงเตรียมโสตทัศนวัสดุโดยพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ก่อน

วิธีการใช้โสตทัศนวัสดุของครูส่วนใหญ่ใช้โสตทัศนวัสดุประเภทกราฟิกส์ (วัสดุฉายเส้น) มากที่สุด เพราะวัสดุประเภทนี้ใช้ได้ทุกสภาพของห้องเรียน แม้แต่ห้องเรียนที่อาศัยศาลาวัด วัสดุฉายเส้นไม่ต้องการอาศัยวัสดุอื่นช่วยเหมือนกับวัสดุบางประเภท เช่น สไลด์ ฟลิ์มสตริปซึ่งต้องการอาศัย

เครื่องฉายและห้องที่สามารถควบคุมแสงสว่างได้ ในสภาพห้องดินอำเภอรณครศรีอยุธยา
ผู้เขียนเห็นว่าครูควรใช้วัสดุประเภทกราฟิกส์เหมาะสมที่สุด การจัดทำอำเภอดิจิทัลศูนย์สารสนเทศ-
ศึกษา จึงควรคำนึงถึงวัสดุประเภทนี้ไว้บริการด้วย

๕. สรุปความต้องการความรู้ เรื่องสารสนเทศศึกษาของครูมีดังนี้

๑. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสอนแผนใหม่
๒. ความรู้ในการผลิตสื่อทัศนวัสดุจากวัสดุราคาถูก
๓. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารสนเทศศึกษา
๔. ความรู้ในการผลิตสื่อทัศนวัสดุจากวัสดุที่หาง่ายในห้องดิน
๕. ความรู้ในการใช้เครื่องฉายประเภทต่าง ๆ
๖. ความรู้ในการพิมพ์ภาพพิมพ์ ทำความสะอาดใหม่
๗. ความรู้ในการทำหุ่นจำลอง
๘. ความรู้ในการจัดนิทรรศการรวม
๙. ความรู้ในการอัดสำเนาอย่างง่าย
๑๐. ความรู้ในการประดิษฐ์ตัวอักษร
๑๑. ความรู้ในการทำกระดานคำนวณได้
๑๒. ความรู้ในการเก็บสื่อทัศนวัสดุ
๑๓. ความรู้ในการจัดป้ายนิเทศ
๑๔. ความรู้ในการทำภาพโฆษณา
๑๕. ความรู้ในการทำแผนภูมิ
๑๖. ความรู้ในการถ่ายภาพด้วยกล้องถ่ายรูป
๑๗. ความรู้ในการทำภาพพลิก
๑๘. ความรู้ในการถ่ายภาพโดยการฉีกเปลือก
๑๙. ความรู้ในการทำแผนป้ายผ้าสำเร็จ
๒๐. ความรู้ในการทำกระเป๋านั่ง

ข้อเสนอแนะต่อครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

๑. สนใจในเรื่องการผลิตและการใช้วัสดุทัศนศึกษาในการเรียนการสอน ค้นหาเทคนิคในการสอนใหม่ ๆ อยู่เสมอ
๒. ค้นหาแหล่งวัสดุจากทาง และวัสดุในห้องที่หาได้ง่าย เพื่อใช้ในการผลิตวัสดุทัศนศึกษา เช่น ไม้ไผ่, ต้นข่อย, เสือดำแพน, ขมิ้น
๓. ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาควรร่วมมือกันในการผลิตวัสดุทัศนศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการสอน

ข้อเสนอแนะต่อครูใหญ่

๑. สำรวจความต้องการและขอบเขตของงาน ๆ เกี่ยวกับการผลิตทัศนศึกษาในโรงเรียนของตน เพื่อหาทางแก้ไขและปรับปรุง
๒. ส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนผลิตและใช้วัสดุทัศนศึกษา
๓. จัดหาวัสดุต่าง ๆ เพื่อเตรียมใช้ในการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้
 - ๓.๑ จัดวางโครงการวัสดุที่จะใช้ในการเรียนการสอน
 - ๓.๒ วางงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
 - ๓.๓ ติดต่อแหล่งวัสดุใดก็ได้
 - ๓.๔ จัดการร่วมมือเป็นกลุ่มระหว่างโรงเรียน และร่วมมือประสานงานระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ กลุ่มโรงเรียน
๔. ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจเกี่ยวกับผลิตทัศนศึกษา อาจจะจัดให้มีการสาธิตการใช้วัสดุทัศนศึกษาในการเรียนการสอนด้วย
๕. จัดหาครูไปทัศนศึกษายังสถาบันที่กิจการผลิตทัศนศึกษาเจริญก้าวหน้าพอที่จะเป็นตัวอย่างได้ อาจจะ เป็นโรงเรียนใกล้เคียงหรือสถาบันชั้นสูงก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะผู้บริหารระดับอำเภอ

เนื่องจากโรงเรียนในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนครูน้อยกว่าโรงเรียนละ ๕ คนเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่โรงเรียนในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยาเกือบทั้งหมดมีการคมนาคมติดต่อกับอำเภอไค้สะดวกภายในเวลาเพียง ๓๐ นาที เท่านั้น และครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มีความสนใจ มีความสามารถเกี่ยวกับเรื่องไอศทัศนศึกษา ประกอบกับผู้บริหารสนใจและสนับสนุนงานด้านนี้ ผู้เขียนใคร่ขอเสนอแนะดังนี้

๑. จัดตั้งศูนย์ไอศทัศนศึกษาขึ้น โดยวางโครงการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑.๑ สำรวจความต้องการทางด้านไอศทัศนวัสดุจากหลักสูตรในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ใช้สอนกันจริง ๆ ในโรงเรียนเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา เพื่อทราบเนื้อหาและ เป็นแนวทางในการผลิตไอศทัศนวัสดุได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้

๑.๒ จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ โดยคัดเลือกจากผู้มีความสามารถจากโรงเรียนต่าง ๆ เช่น ครูศิลป์ หัวหน้าหมวดวิชา ฯลฯ

๑.๓ จัดการวางแผนงบประมาณที่จะใช้ในการนี้

๑.๔ เลือกวันที่จะผลิตไอศทัศนวัสดุตามโครงการ เช่นระยะเวลา ๔ - ๕ วัน ในระหว่างปิดภาคเรียน ให้ครูมารวมกันทำโดยมีผู้แนะนำและจัดวัสดุให้พร้อม

๑.๕ จัดบริการให้วัสดุต่าง ๆ ไปใช้โดยให้อำเภอเป็นศูนย์กลาง กลุ่มโรงเรียน หรือโรงเรียนใดมีทุนเวียนกันใช้

๒. อำเภอจัดการอบรมโดยทำเป็นโครงการดังนี้

๒.๑ ทางอำเภอติดต่อเชิญวิทยากรจากแหล่งต่าง ๆ เป็นทั้งวิทยากรนิเทศ อาจารย์จากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา หรือจากแหล่งวิทยากรอื่น ๆ

๒.๒ การอบรมควรเริ่มจากครูใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดหมายดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับไอศทัศนศึกษา

ข้อเสนอแนะต่อสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ปัจจุบันในส่วนภูมิภาคยังขาดผู้ชำนาญงานและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งสาขาโสตทัศนศึกษาอยู่มาก ผู้เขียนจึงเห็นควรที่สถาบันทางวิชาการ เช่น วิทยาลัยวิชาการศึกษา และวิทยาลัยครู จะได้เปิดสอนหลักสูตรโสตทัศนศึกษา แก่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในระดับ ๖ เดือน ถึง ๑ ปี ให้ประกาศนียบัตรและสัทธิบางอย่างที่ควรได้รับแก่ผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายของการ เปิดสอนหลักสูตรดังนี้

๑. ให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษามีทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาอย่างดี
๒. เพื่อให้ความชำนาญพอที่จะรับหน้าที่ในศูนย์โสตทัศนศึกษาได้
๓. เพื่อแก้ปัญหาขาดครูที่มีความรู้ ความชำนาญ ในด้านโสตทัศนศึกษา ในระดับประถมศึกษา
๔. เพื่อเตรียมบุคคลสนอง โครงการจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษาระดับจังหวัด อำเภอ และโรงเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่จะทำการค้นคว้าวิจัยต่อไป

๑. ควรสำรวจสภาพการผลิตและการใช้โสตทัศนวัสดุของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในท้องถิ่นอื่น ๆ
๒. ควรสำรวจสภาพการผลิตและการใช้โสตทัศนวัสดุของครูผู้สอนในระดับชั้นอื่น ๆ
๓. ควรทดลองจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษาระดับอำเภอ กลุ่มโรงเรียน และโรงเรียน

บรรณานุกรม

การศึกษา สมาคม, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๐๓, หน้า ๑ - ๕.

ชื่น พุณมย์, "การสำรวจการสอนเพื่อการนิเทศการศึกษาในเขตอำเภอพระโขนง
จังหวัดพระนคร" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.

ประกิจ รัตนสุวรรณ, "ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ภาคศึกษา ๑ เกี่ยวกับหลักสูตร
ทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๐๓" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
หน้า ๑๔๓.

ปิ่น มาลากุล, วิชาครูเดิมเล็กสำหรับครูประถมศึกษา คุรุสภา ๒๕๐๒, ๒๒ หน้า

เพ็ญสุข หวังแก้ว, "ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในภาคการศึกษา ๑ เกี่ยวกับหลักสูตร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๐๓" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, หน้า ๖๕.

ไพฑูริย์ ธรรมแสง, "ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เกี่ยวกับหลักสูตรสังคมศึกษา ชั้นประถม
ปีที่ ๑ พุทธศักราช ๒๕๐๓" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.

วิชาการ, กรม อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา, ชุดที่ ๑ ฉบับที่ ๑๕ กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, ๘๑ หน้า.

วรวิทย์ วทีนสรากร, "การสำรวจสถานภาพทางโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลสวนกลาง
ปีการศึกษา ๒๕๑๐" ๒๕๑๐, หน้า ๑๓.

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๐๔, หน้า ๑ - ๕.

ศึกษาธิการ, กระทรวง อุปกรณ์การศึกษา, หน้า ๑ - ๔.

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ, คู่มือการใช้โสตทัศนวัสดุ, โครงการพัฒนาการศึกษา,
กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๐๖, หน้า ๑ - ๕.

สำเภา วรางกูร, หลักสูตรการศึกษา, วิชาชุดครูมัธยม ตอนที่ ๑ ของสมาคมการศึกษา
แห่งประเทศไทย, ๒๕๐๕.

อารี สายธร, "ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
พุทธศักราช ๒๕๐๓" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, หน้า ๕๕.

- Best, John W., Research in Education, Pranton Hall, Inc, N.J. 1959, pp. 140-160.
- Camp, M.B., "Some Factors Related to the Utilization of Audio-Visual Materials with Suggestions for Teachers preparation in this Area," Dissertation Abstracts. 18:155-1958.
- Clinton, Thomas Allen, "A Study of Problems Encounted by one hundred Graduated of East Texas state University and the Functional Relationship between these Problems and the Teacher Education Program." Dissertation Abstracts. 27:683-A, No. 6, 1966.
- Connecticut State Department of Education, "Need for In-Service Education." Encyclopedia of Educational Research, 1960, p. 763.
- Dale, Edgar, Audio-Visual Method in Teaching, The Dryden Press, New York, 1954, pp. 78-83.
- De Benardis, Amo and Brown, James W., "A study of teacher skill and knowleges necessary for thug of Audio-Visual Aid, Elementary School Journal, 46: pp. 50-56.
- De Kieffer, Robert E., Audio-Visual Instruction, The Center for Applied Research in Education, Inc. New York, 1965, 117 pp.
- De Kieffer, Robert E., Audio-Visual Materials in Teacher Education, Edwards Brothers, Inc., Michigan, 1950, pp. 1-15.
- Del Roserio, Oseas A., "A proposed Audio-Visual Program For Schools and Colleges in the Philippines," Thesis Abstract Series, pp. 105-112, No. 8, 1957.

Noel, Elizabeth Goudy and Leonard, J.P., Foundations For Teacher Education in Audio-Visual Instruction, American Council on Education, 744 Jackson Place, Washington 6, DC., U.S.A., Third Printing, June 1962, pp. 26-35.

Richey William, Planing for teaching, McCrowhill p. 163.

Shilson, Donald Lee "Problems of Beginning teacher in teaching Elementary Social Studies" Dissertation Abstracts, 23:2561, 1962.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรียน

เนื่องด้วยขณะนี้ข้าพเจ้ากำลังทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง "สำรวจสถานการณ์
บางประการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้โสตทัศนวัสดุ ของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" ในการทำปฏิญานิพนธ์ครั้งนี้
สิ่งที่ขาดเสียมิได้ คือความกรุณาจากท่าน ในอันที่จะให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามที่แนบมา
ด้วยนี้ตรงตามความเป็นจริง และข้าพเจ้ารับรองว่าจะปกปิดค่าตอบแทนทั้งหมดเป็นความลับที่สุด
จะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าวิจัยเท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี
ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาครั้งนี้ด้วย.

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(นายนิพนธ์ สุขปรกติ)

นิสิตปริญญาโท โสตทัศนศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแบบสอบถาม

๑๐๘

(ความหมาย)

สื่อทัศนวัสดุ คือวัสดุหรืออุปกรณ์ที่นำมาใช้ประโยชน์ เพื่อการเรียนรู้การสอน เช่น รูปภาพ ภาพโฆษณา แผนภูมิ ไสลด์ ภาพยนตร์ หุ่นจำลอง ของจริง ฯลฯ

แหล่งบริการ เกี่ยวกับสื่อทัศนวัสดุ

คือ .. แหล่งที่ให้บริการให้เปล่าหรือให้ยืมวัสดุต่าง ๆ ซึ่งวัสดุที่เราสามารถนำมาใช้ประโยชน์ หรือเป็นอุปกรณ์ในการเรียนรู้การสอนได้ เช่น ร้านค้า องค์การ หน่วยงานราชการ สำนักงานข่าว ที่ให้บริการ รูปภาพ ภาพโฆษณา ภาพยนตร์ รวมทั้งภาพจากปฏิทินด้วย

ศูนย์สื่อทัศนศึกษา คือ .. แหล่งให้บริการทุกอย่างเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา เช่น บริการให้ยืมอุปกรณ์ ให้ความรู้ จัดการอบรม และทำหน้าที่ประสานงานด้านสื่อทัศนศึกษา.

แบบสอบถาม

สถานภาพทางประชากรเกี่ยวกับการผลิตและการใช้

สื่อทัศนวัสดุ

ตอนที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัว

ก. โปรดตอบคำถามโดยเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง

๑. ชื่อโรงเรียน
๒. เพศ อายุ ปี
๓. วุฒิ วิชาเอก
๔. อายุราชการ ปี เดือน (นับถึงเดือนตุลาคม)
๕. ชั่วโมงที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ ชั่วโมง
๖. เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่

๗. ชอบทำการสอนหรือไม่

๘. เคยรับการอบรมโสตทัศนศึกษา ซึ่งจัดโดย

๙. เคยรับการศึกษาวชิราโสตทัศนศึกษาจากสถาบัน

๑๐. โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

๑. ระดับชั้นที่ทำการสอน

- ☐ ประถมศึกษาตอนต้น
☐ ประถมศึกษาตอนปลาย

๒. โรงเรียนที่ทำการสอนอยู่ในสังกัด

- ☐ องค์การบริหารส่วนจังหวัด
☐ กรมสามัญศึกษา
☐ โรงเรียนราษฎร์
☐ โรงเรียนเทศบาล

๓. ขณะนี้ทำงานในตำแหน่ง

- ☐ หัวหน้าหมวดวิชา
☐ ครูประจำชั้น
☐ ครูพิเศษ

๔. ขณะนี้ทำการสอนในหมวดวิชา

☐ คณิตศาสตร์	☐ ภาษาอังกฤษ
☐ วิทยาศาสตร์	☐ ศิลปศึกษา
☐ สังคมศึกษา	☐ ภาษาไทย
☐ หมวดวิชาอื่น ๆ (ระบุวิชา)	

๓. เกี่ยวกับสภาพการผลิตและการไถ่มาซึ่งโลหะรัตนวัตถุ

ก. โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ในช่องหลังข้อความต่อไปนี้

ตัวอย่าง

- หนังสือที่ทานใช้สอนส่วนมากไถ่มาโดย

.....

.....

ใช่	ไม่ใช่
☒	☐
☐	☒

๑. โลหะรัตนวัตถุที่ข้าพเจ้านำมาใช้สอนส่วนมากไถ่มาจาก

๑. ใช้เงินส่วนตัวข้าพเจ้าเอง.....

๒. ให้นักเรียนช่วยหา.....

๓. ยืมจากเพื่อนครูในโรงเรียน.....

๔. ยืมจากโรงเรียนอื่น.....

๕. ขอยืมจากแหล่งบริการทางโลหะรัตนวัตถุ.....

๖. ให้ผู้อื่นผลิตให้.....

๗. ผลิตขึ้นด้วยตนเอง.....

๘. วิธีการอื่น ๆ ที่ได้โลหะรัตนวัตถุมา (โปรดเขียนเพิ่มเติมในช่องว่างนี้)

ใช่	ไม่ใช่
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

๒. ในการผลิตโลหะรัตนวัตถุ วัสดุที่ใช้ในการผลิตได้จาก

๑. ข้าพเจ้าควยเงินของตนเอง.....

๒. ซื้อจากเงินของโรงเรียน.....

๓. ร่วมกันซื้อกับเพื่อนครู.....

๔. ใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นเป็นวัตถุดิบ.....

๕. ไถ่มาโดยวิธีการอื่น ๆ (โปรดเขียนเพิ่มเติมในช่องว่าง)

ใช่	ไม่ใช่
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

	มีมาก	มี	ไม่มี
๘. ลูกคำ			
๙. คนเข			
๑๐. คนเกล่ง			
๑๑. ขมีน			
๑๒. คนมะพูด			
๑๓. เสื้อดำแพน			
๑๔. คอกอูฐ			
๑๕. วัสดุทองถิ่นอื่น ๆ (โปรดเขียนเติมในช่องว่างนี้)			

ค. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องตามความรู้สึกลังข้อควาที่ "ท่านเกิดปัญหา" ในการผลิต

โสตทัศนวัสดุ

ของ <u>มากที่สุด</u>	หมายถึง <u>มีปัญหามากที่สุด</u>
ของ <u>มาก</u>	หมายถึง <u>มีปัญหามาก</u>
ของ <u>น้อย</u>	หมายถึง <u>มีปัญหาน้อย</u>
ของ <u>น้อยที่สุด</u>	หมายถึง <u>มีปัญหาน้อยที่สุดหรือไม่มีปัญหา</u>

ตัวอย่าง

- การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ
- การอ่านตำราภาษาไทย
- การเดินทางมาโรงเรียนไม่สะดวก
- นักเรียนมาโรงเรียนสาย

มีปัญา เกิดขึ้น

มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
✓			
			✓
		✓	
	✓		

มีปัญาเกิดขึ้น

	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ขาดความรู้ประสบการณ์ในการทำโลหทัศนวัสดุ				
๒. ขาดเงินซื้อวัสดุที่ใช้ทำโลหทัศนวัสดุ				
๓. เสียเวลาในการทำโลหทัศนวัสดุ				
๔. นำไปใช้แล้วได้ผลไม่คุ้มค่า				
๕. มีความลำบากในการทาสีสีพื้น เปลี่ยนสีทองการ				
๖. ไม่มีเครื่องมือในการทำโลหทัศนวัสดุเพียงพอ				
๗. ไม่มีเครื่องมือช่วยในการทำโลหทัศนวัสดุ				
๘. ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้เครื่องมือโลหทัศนวัสดุจากทางโรงเรียน				
๙. ไม่มีสถานที่สำหรับทำโลหทัศนวัสดุที่เหมาะสม				
๑๐. ขาดผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำโลหทัศนวัสดุ				
๑๑. ไม่มีเวลาทำโลหทัศนวัสดุ เพราะมีภาระในการสอนมากเกินไป				
๑๒. ไม่มีเวลาทำโลหทัศนวัสดุ เพราะมีภาระอื่น (นอกจากการสอน) มากเกินไป				
๑๓. ขาดทักษะในการทำโลหทัศนวัสดุอย่างเพียงพอ เช่น การเขียนรูป การประดิษฐ์ตัวอักษร ฯลฯ				
๑๔. ขาดความรู้ในสื่อนี้สนับสนุนในการทำโลหทัศนวัสดุ				
๑๕. ปัญหาในการผลิตอื่น ๆ (โปรดเขียนเติมในช่องว่างนี้)				

ตอนที่ ๓

ปัญหาการใช้โลหทัศนวัสดุ

ก. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องตามความรู้สึกหลังข้อความที่ "ท่านเกิดปัญหาในการใช้โลหทัศนวัสดุ"

ช่อง	มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
ช่อง	มาก	หมายถึง	มีปัญหามาก
ช่อง	น้อย	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ช่อง	น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุดหรือไม่มีปัญหา

มีปัญาเกิดขึ้น

	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ไม่สามารถตัดสินใจที่จะใช้สื่อทัศนวัสดุในการสอน				
๒. ทางโรงเรียนมีสื่อทัศนวัสดุน้อย				
๓. โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๔. ขาดผู้ให้การแนะนำในการใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๕. ขาดความรู้และประสบการณ์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๖. ไม่สามารถหาสื่อทัศนวัสดุโดยตรงตามจุดมุ่งหมาย				
๗. ไม่มีเวลาเตรียมตัวก่อนใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๘. ชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป				
๙. มีความลำบากในการคุมชั้นขณะที่ใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๑๐. กลัวสื่อทัศนวัสดุจะรบกวนเสียหาย				
๑๑. เกิดความยุ่งยากในการใช้สื่อทัศนวัสดุเพราะไม่ช่วยในการเรียนการสอน				
๑๒. ขาดทักษะในการใช้สื่อทัศนวัสดุประเภทวัสดุกราฟิกส์ เช่น แผนป้ายฉายสไลด์ บัตรคำ ภาพพลิก ฯลฯ				
๑๓. เจาหนาที่ดูแลไม่คอยสนับสนุนให้ใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๑๔. สภาพของโรงเรียนไม่อำนวยในการใช้สื่อทัศนวัสดุ				
๑๕. เกิดความยุ่งยากในการเคลื่อนย้ายสื่อทัศนวัสดุเพื่อมาทำการสอน				
๑๖. นักเรียนไม่ให้ความสนใจการใช้สื่อทัศนวัสดุของครู เท่าที่ควร				
๑๗. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุอื่น ๆ ที่ท่านมี (โปรดเขียนเติมในช่องว่าง)				

๒. โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องหลังข้อความต่อไปนี้ ตามที่ท่านปฏิบัติจริงในขณะที่ท่านทำการสอน

ตัวอย่าง

- สิ่งที่เขาปฏิบัติขณะสอนในโรงเรียน
 - มักจะไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า
 - มักจะมาโรงเรียนสาย

ใช่	ไม่ใช่
☒	☐
☐	☒

ใช่	ไม่ใช่

๙. นำวัสดุเศษเข้ามาในห้องเรียน ใ้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ แม้จะไม่ใช่นอน
ในเนื้อหานี้
๑๐. ส่วนมากไม่ค่อยได้ใช้วัสดุเศษในการสอน
๑๑. การปฏิบัติอื่น ๆ เกี่ยวกับการใช้วัสดุเศษ (โปรดเขียนเพิ่มเติมในช่องว่างนี้)

ตอนที่ ๔

ความต้องการทางวัสดุภัณฑ์ของครู

ท่านมีความต้องการในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความ

ของ มากที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
ของ มาก	หมายถึง	มีความต้องการมาก
ของ น้อย	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
ของ น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุดหรือไม่มีความต้องการ

ตัวอย่าง

- การ เพิ่มเงิน เดือนครู
- การ เพิ่มจำนวนนักเรียน

ความต้องการ

มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
✓			
			✓

ความต้องการ

มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ความรู้ที่ท่านต้องการ

๑. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสอนแผนใหม่
๒. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวัสดุภัณฑ์ศึกษา
๓. ความรู้ในการผลิตวัสดุภัณฑ์จากวัสดุราคาถูก
๔. ความรู้ในการผลิตวัสดุภัณฑ์จากวัสดุที่หาง่ายในห้องอื่น

ความต้องการ

	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
๕. ความรู้ในการฝึกภาพทวียางน้ำ				
๖. ความรู้ในการฝึกภาพโดยการฝึกเปียก				
๗. ความรู้ในการทำกระดานดำ				
๘. ความรู้ในการทำแผนป้ายผ้า				
๙. ความรู้ในการทำกระเป๋าน้ำ				
๑๐. ความรู้ในการประดิษฐ์ตัวอักษร				
๑๑. ความรู้ในการจัดป้ายนิเทศ				
๑๒. ความรู้ในการทำแผนภูมิ				
๑๓. ความรู้ในการทำภาพลึกลับ				
๑๔. ความรู้ในการทำภาพโฆษณา				
๑๕. ความรู้ในการพิมพ์ภาพพิมพ์ทำด้วยฉากรูป				
๑๖. ความรู้ในการจัดสำเนาอย่างง่าย				
๑๗. ความรู้ในการจัดนิทรรศการ				
๑๘. ความรู้ในการทำหุ่นจำลอง				
๑๙. ความรู้ในการใช้เครื่องฉายประเภทต่าง ๆ				
๒๐. ความรู้ในการเก็บรักษาโสตทัศนวัสดุ				
๒๑. ความรู้เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาอื่น ๆ ที่ท่านต้องการ (โปรดเขียนลงในช่องว่าง)				

มีความต้องการ

ความช่วยเหลือที่ต้องการจากโรงเรียน

- จัดหาวัสดุสิ้นเปลืองที่จำเป็น เช่น สี, กระดาษ ฯลฯ
- จัดหาสถานที่เฉพาะสำหรับทำโสตทัศนวัสดุที่เหมาะสม
- จัดตั้งศูนย์บริการโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

มีความต้องการ

มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

๕. จัดหาบุคคลคอยช่วยเหลือในการใช้เครื่องมือ

๕. ความต้องการอื่น ๆ (โปรดเขียนเติมในช่องว่าง)

ตอนที่ ๕

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัตหัตถศึกษา

ก. ท่านมีความคิดเห็นพ้องในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องหลังข้อความ

มีความเห็นพ้องด้วย

มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

๑. การจัดให้มีแหล่งบริการเกี่ยวกับสัตหัตถศึกษา ระดับกลุ่มโรงเรียน

๒. การจัดศูนย์สัตหัตถศึกษา ระดับอำเภอ

๓. จัดให้มีการอบรมครู เกี่ยวกับสัตหัตถศึกษา เฉพาะ เรื่องที่สนใจ

๔. จัดให้มีการอบรมครู เกี่ยวกับสัตหัตถศึกษา ทั่วไป

๕. จัดการประชุมสัมมนาการใช้สัตหัตถศึกษา ในการสอนแต่ละวิชา

๖. จัดพิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับสัตหัตถศึกษา เผยแพร่

ข. ท่านมีความคิดเห็นใดเกี่ยวกับ สัตหัตถศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการสอน

โปรดแสดงความคิดเห็นได้โดยเสรี

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสัตหัตถศึกษา

ขอเสนอแนะ

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนธิโดยใช้สิทธิคนวัดของครูระดับประถมศึกษา.....

.....

.....

ขอเสนอแนะ

.....

.....

๕. ความคิดเห็นอื่น ๆ และขอเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรียน

กระผมได้ส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับโรคทัศนศึกษามาให้คุณครูจำนวน ๑๐๐ ชุด
ขอให้คุณครูได้โปรดแจกแก่ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย (ถ้ามี)
ทุกคน ทั้งนี้กระผมจะมาขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองที่โรงเรียนนี้ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม
ศกนี้ เป็นต้นไป เนื่องจากกระผมต้องรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองทุกโรงเรียน ดังนั้นอาจจะ
มารับคืนช้ากว่ากำหนดไปบ้าง จึงเรียนขออภัยมา ณ ที่นี้ ในการรับแบบสอบถามคืน กระผมใคร่
ขออนุญาตสังเกตการสอนในโรงเรียน และสัมภาษณ์ความคิดเห็นบางประการของคุณครูด้วย
ในการเก็บข้อมูลทั้งหมดนี้ กระผมจะนำไปใช้เพื่อการค้นคว้าวิจัยของส่วนรวมเท่านั้น จะไม่อ้างถึง
ถึงโรงเรียนหรือบุคคลใดเป็นส่วนตัวโดยเด็ดขาด คุณครูได้โปรดเรียนให้ครูทุกคนได้ทราบ
และตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ของการศึกษาต่อไป

อนึ่ง กระผมได้ส่งแบบสัมภาษณ์ให้คุณครูได้ทราบเรื่องที่จะสัมภาษณ์
มาให้ด้วยแล้ว • ขุด

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของคุณครูล่วงหน้า ณ โอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายนิพนธ์ ชูขปรีดี)

นิสิตปริญญาโทโรคทัศนศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

ประวัติย่อผู้เขียน

นิพนธ์ สุขปรีดี เกิดที่ตำบลบ้านเกาะ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๔๔๔ สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พระนคร เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๓ จบประโยคเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๕ และสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม.) จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๘

ได้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะแล้ว ได้รับการคัดเลือกให้ศึกษาต่อชั้นปริญญาโท สาขาวิชาสัตตศาสตร์ศึกษา สำเร็จการศึกษารับปริญญาโททางการศึกษา (กศ.ม.) ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อสำเร็จแล้วเข้ารับราชการ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จังหวัดชลบุรี